ഭാരതീയ സുപ്രീം കോടതി

സിവിൽ അപ്പീൽ അധികാരപരിധി

സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ(കൾ) 6301/2013

ഡോ.വി.ആർ.സനൽകുമാർ ... അപ്പീൽവാദി (കൾ)

വേർസസ്

ഇന്ത്യ യൂണിയൻ മുതൽപേർ ... എതിർകക്ഷി(കൾ)

വിധിന്യായം

സി. ടി. രവികുമാർ, J.

1. സംസ്ഥാന സുരക്ഷയുടെ താല്പര്യത്തിൽ അന്വേഷണമില്ലാതെ ജോലിയിൽ നിന്ന് പിരിച്ചുവിട്ടതിനെ ഡബ്ലിയു പി (സി) 33421/2008 ലെ ഹർജിക്കാരൻ ചോദ്യം ചെയ്തത് പരാജയപ്പെട്ടതിനെ തുടർന്ന് 16.01.2012 ലെ ഹൈക്കോടതിയുടെ വിധിന്യായത്തിനെതിരെ ഫയൽ ചെയ്ത സ്പെഷ്യൽ ലീവ് അപ്പീലാണിത്. സെൻട്രൽ അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്റീവ് ട്രിബ്യൂണൽ, എറണാകുളം ബെഞ്ചിനു മുമ്പാകെയുള്ള ഒ. എ. നമ്പർ 653/2007 ലെ 30.09.2008 ലെ ഉത്തരവ് ചോദ്യം ചെയ്തത് അപവദിത വിധിന്യായ പ്രകാരം ഹൈക്കോടതി നിരസിച്ചു.

2. സംക്ഷിപ്തമായി പറഞ്ഞാൽ, അപവദിത വിധിന്യായത്തിൽ അവസാനിച്ച കേസ് താഴെപ്പറയുന്നതാണ്ഃ

ഇന്ത്യൻ സ്പേസ് റിസർച്ച് ഓർഗനൈസേഷന്റെ (ചുരുക്കത്തിൽ ഐ.എസ്.ആർ.ഓ.) തിരുവനന്തപുരം വിക്രം സാരാഭായ് സ്പേസ് സെന്ററിലെ (ചുരുക്കത്തിൽ വി.എസ്.എസ്.സി) ഗ്രൂപ്പ്-എയിലെ സയന്റിസ്റ്റ് (ശാസ്ത്രജ്ഞൻ)/എഞ്ചിനീയർ 'എസ്. സി' ആയി 1992 ജനുവരി 15 ന് അപ്പീൽ വാദിയെ ആദ്യം നിയമിച്ചു. 1999 ജൂലൈ 1 ന് അദ്ദേഹത്തിന് സയന്റിസ്റ്റ്(ശാസ്ത്രജ്ഞൻ)/എഞ്ചിനീയർ 'എസ്ഡി' ആയി സ്ഥാനക്കയറ്റം ലഭിച്ചു.

അങ്ങനെയിരിക്കെ, 28.08.2002-ന്, ദക്ഷിണ കൊറിയയിലെ ആൻഡോംഗ് നാഷണൽ യൂണിവേഴ്സിറ്റി സ്കൂൾ ഓഫ് മെക്കാനിക്കൽ എഞ്ചിനീയറിംഗ് മേധാവി പ്രൊഫ. എച്ച്.ഡി. കിം, സോളിഡ് റോക്കറ്റ് മോട്ടോഴ്സിലെ സ്റ്റാർട്ടിംഗ്, ക്ഷണികമായ ഫ്ലോകൾ എന്നിവയിൽ അറിയപ്പെടുന്ന ഒരു വിദഗ്ദനായി അപ്പീൽവാദിയെ തിരിച്ചറിഞ്ഞ്, ഒരു പോസ്റ്റ്-ഡോക്ടറൽ ട്രെയിനിയായി ചേരാനും ഒരു വർഷത്തേക്ക് അദ്ദേഹത്തെ സഹായിക്കാനും അപ്പീൽവാദിയെ ക്ഷണിച്ചു. 18.07.2003-ന്, അപ്പീൽവാദി ഒരു വർഷത്തേക്ക് വേതനം ലഭിക്കുന്ന അവധിക്ക് അപേക്ഷിച്ചു. സേവനത്തിന്റെ അനിവാര്യതയും പൊതുതാൽപ്പര്യവും കണക്കിലെടുത്ത് അവധി ശുപാർശ ചെയ്യേണ്ടതില്ലെന്ന് യോഗ്യതയുള്ള അധികാരി തീരുമാനിച്ചു. വ്യക്തിപരമായ കാരണങ്ങളാൽ 21.08.2003 മുതൽ 29.08.2003 വരെ 9 ദിവസത്തെ ആർജിത അവധിക്ക് അപ്പീൽവാദി അപേക്ഷിച്ചു, താമസിയാതെ ദക്ഷിണ കൊറിയയിലേക്ക് പോയി. തന്റെ അവധിക്കുള്ള അപേക്ഷ പ്രോസസ്സ് ചെയ്യുന്നതിലെ കാലതാമസം കാരണം, ദക്ഷിണ കൊറിയയിലെ ആൻഡോങ് നാഷണൽ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ പോസ്റ്റ്-ഡോക്ടറൽ ഗവേഷണം നടത്താൻ താൻ ദക്ഷിണ കൊറിയയിൽ എത്തിയതായി 01.09.2003 ലെ ഇ-മെയിലിലൂടെ വിഎസ്എസ്സിയിലെ ഡിവിഷണൽ മേധാവിയെ അറിയിച്ചു. 01.09.2003 മുതൽ 28.11.2003 വരെ 89 ദിവസത്തേക്ക് ഇ-മെയിൽ മുഖേന അപ്പീൽ വാദി മറ്റൊരു ലീവ് അപേക്ഷ അയച്ചു. 2003 സെപ്റ്റംബർ 5 ലെ ഇ-മെയിൽ പ്രകാരം, തന്റെ അവധി അനുവദിച്ചിട്ടില്ലെന്നും 11.09.2003 ന് മുമ്പ് അദ്ദേഹം ഡ്യൂട്ടിക്ക് ഹാജരാകേണ്ടതുണ്ടെന്നും അപ്പീൽ വാദിയെ അറിയിച്ചിരുന്നു. അതിനിടെ, ജൂലൈ 2003 നു നടന്ന യുഎസിലെ 39-ാമത് അമേരിക്കൻ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഓഫ്

എയറോനോട്ടിക്സ് ആൻഡ് ആസ്ട്രോനോട്ടിക്സ് (എഐഎഎ) ജോയിന്റ് പ്രൊപ്പൽഷൻ കോൺഫറൻസിൽ സഹ-രചയിതാക്കളിൽ ഒരാളായി ഒരു വിദേശിയെ ഉൾപ്പെടുത്തി യോഗ്യതയുള്ള അധികാരിയുടെ അംഗീകാരം വാങ്ങാതെ ആദ്യ രചയിതാവായി ഒരു സാങ്കേതിക പ്രബന്ധം അപ്പീൽവാദി നൽകിയതായി എതിർകക്ഷി സ്ഥാപനം അറിഞ്ഞു. തുടർന്ന്, അപ്പീൽവാദിക്കെതിരെ അച്ചടക്കനടപടി ആരംഭിക്കുകയും, അനധികൃതമായി ഹാജരാകാതിരിക്കുകയും, കൃത്യമായ നടപടിക്രമങ്ങൾ പാലിക്കാതെ അല്ലെങ്കിൽ യോഗ്യാധികാരിയുടെ അംഗീകാരം നേടാതെ പേപ്പറുകൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയും ചെയ്തതിന് 19.12.2003-ൽ കുറ്റപത്രം സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

3. അപ്പീൽവാദി 23.01.2004-ന് വീണ്ടും ഡ്യൂട്ടിയിൽ ചേർന്നു, 2004 മാർച്ചിൽ സ്ഥാപനമോ അതിന്റെ അനുമതിയോ ഇല്ലാതെ വീണ്ടും ദക്ഷിണ കൊറിയയിലേക്ക് പോയി. വകുപ്പുതല അന്വേഷണത്തിൽ പ്രാഥമിക ഹിയറിംഗിന് ഹാജരായെങ്കിലും തുടർനടപടികളിൽ പങ്കെടുക്കേണ്ടതില്ലെന്ന് തീരുമാനിക്കുകയായിരുന്നു. അതിനാൽ, അന്വേഷണം എക്സ്പാർട്ടായി നടത്തുകയും അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ സമർപ്പിച്ച കുറ്റങ്ങൾ ചുമത്തിയ അന്വേഷണ റിപ്പോർട്ടിന്റെ പകർപ്പ് അദ്ദേഹത്തിന് അയച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.

4. അതേസമയം, കേന്ദ്ര അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്റീവ് ട്രിബ്യൂണലിന് മുമ്പാകെയുള്ള രണ്ട് ഒറിജിനൽ അപേക്ഷകളിൽ അതായത് O.A. നമ്പർ 150/2004, 529/2004 എന്നിവയിൽ അപ്പീൽവാദി പരാജയപ്പെട്ടു. പിന്നീട്, അദ്ദേഹം ഇന്ത്യയിൽ തിരിച്ചെത്തി, 18.05.2004-ന് വീണ്ടും ഡ്യൂട്ടിയിൽ ചേർന്നു. വീണ്ടും, 28.05.2004-ന് അധികാരികളിൽ നിന്ന് അനുമതി വാങ്ങാതെ അപ്പീൽവാദി ദക്ഷിണ കൊറിയയിലേക്ക് പോയി. തൽഫലമായി, 13.07.2004 ലെ ഉത്തരവ്

പ്രകാരം അദ്ദേഹത്തെ അച്ചടക്ക നടപടി പൂർത്തീകരിക്കും വരെ സർവീസിൽ നിന്ന് സസ്പെൻഡ് ചെയ്തു. ആത്യന്തികമായി, 11.08.2007-ലെ ഉത്തരവ് പ്രകാരം, 1976-ലെ ബഹിരാകാശ ജീവനക്കാരുടെ (ക്ലാസിഫിക്കേഷൻ, കൺട്രോൾ, അപ്പീൽ) റൂൾസ്, ഇനിമുതൽ ഹ്രസ്വമായി 'സിസിഎ ചട്ടങ്ങൾ' എന്ന് പരാമർശിക്കുന്നു, റൂൾ 16-ലെ ക്ലോസ് (iii) പ്രകാരം 01.09.2003 മുതൽ പ്രാബല്യത്തോടെ അപ്പീൽവാദിയെ സർവീസിൽ നിന്ന് പിരിച്ചുവിട്ടു. 01.09.2003 മുതൽ പ്രാബല്യത്തോടെ അദ്ദേഹത്തെ പിരിച്ചുവിട്ടതിനാൽ 13.08.2007-ലെ ഉത്തരവ് പ്രകാരം 01.09.2003-ന് ശേഷം ലഭിച്ച ഉപജീവന അലവൻസ് തിരികെ നൽകാൻ അപ്പീൽവാദിയോട് ആവശ്യപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹത്തെ സർവീസിൽ തിരിച്ചെടുക്കുന്നതിനും ആവശ്യപ്പെടുന്നതിനു പുറമെ സർവീസിൽ നിന്ന് പിരിച്ചുവിട്ട ഉത്തരവ് റദ്ദാക്കാനും, 01.09.2003-ന് ശേഷം എടുത്ത ഉപജീവന അലവൻസിന്റെ റീഫണ്ട് നൽകുന്നത് റദ്ദാക്കാനും ആവശ്യപ്പെട്ടു കൊണ്ട് അപ്പീൽവാദി ഒ.എ. 653/2007 ഫയൽ ചെയ്തു. 30.09.2008 ലെ ഉത്തരവ് പ്രകാരം, ട്രൈബ്യൂണൽ ഭാഗികമായി ഒ.എ. അനുവദിച്ചു. അപ്പീൽവാദിയെ പിരിച്ചുവിടാനുള്ള ഉത്തരവ് നിലനിന്നിരുന്നുവെങ്കിലും, 01.09.2003 മുതൽ അതിന് മുൻകാല പ്രാബല്യം നൽകിയത് ട്രൈബ്യൂണൽ റദ്ദാക്കി. അതായത്, 11.08.2007 തീയതി മുതൽ മാത്രമേ അത് പ്രാബല്യത്തിൽ വരുള്ളൂ എന്ന് ഉത്തരവിട്ടു. മുൻകാലപ്രാബല്യം അസാധുവാക്കിയതിന്റെ അനിവാര്യമായ തുടർച്ചയെന്ന നിലയിൽ, ഉപജീവന അലവൻസ് വീണ്ടെടുക്കേണ്ടതില്ലെന്ന് ഉത്തരവിട്ടതിനാൽ, ഉപജീവന അലവൻസ് വീണ്ടെടുക്കുന്നതിനുള്ള 13.08.2007 ലെ ഉത്തരവ് റദ്ദാക്കി. സ്വാഭാവികമായും, സർവീസിൽ തിരിച്ചെടുക്കുന്നതിനുള്ള അപേക്ഷ നിരസിച്ചു.

5. ഹൈക്കോടതിയിൽ ഒ.എ. 653/2007 -ൽ ട്രിബ്യൂണലിന്റെ ഉത്തരവിനെ അപ്പീൽവാദിയും എതിർകക്ഷി സ്ഥാപനവും ചോദ്യം ചെയ്തു. എതിർകക്ഷി സ്ഥാപനം നൽകിയ ഡബ്ല്യു.പി. (C) No. 4918/2008 ൽ O.A-653/ 2007 ലെ ഉത്തരവിനെ പ്രധാനമായും ചോദ്യം ചെയ്യുന്നത് ഇനി പറയുന്ന കാര്യങ്ങളിലാണ്: അതിൽ 01.09.2003 മുതൽ ഇതിലെ അപ്പീൽവാദിയെ പിരിച്ചുവിട്ട ഉത്തരവിന്റെ മുൻകാല പ്രാബല്യം ഇല്ലാതാക്കുന്നതിനും, ഉത്തരവിന്റെ തീയതിയായ 11.08.2007 മുതൽ മാത്രം അത് പ്രാബല്യത്തിൽ വരുന്നതിനും, ഉപജീവന അലവൻസിന്റെ വീണ്ടെടുക്കൽ തടയുന്നതിനും. പിരിച്ചുവിടൽ ഉത്തരവ് റദ്ദാക്കാനും അദ്ദേഹത്തെ സർവീസിൽ തിരിച്ചെടുക്കുന്നതിനുള്ള ഉത്തരവിടാനും വിസമ്മതം പ്രകടിപ്പിച്ചതിൽ ആവലാതിയുള്ളതിനാൽ അപ്പീൽവാദി ഡബ്ല്യു.പി. (സി) 33421/ 2008 ഫയൽ ചെയ്തു. അപവദിത വിധിന്യായ പ്രകാരം ഡബ്ല്യുപി (സി)33421/ 2008 ഹൈക്കോടതി തള്ളി, അതിനാൽ ഈ സ്പെഷ്യൽ ലീവ് അപ്പീൽ. തുടർന്ന്, 16.02.2009 ലെ വിധി പ്രകാരം ഹൈക്കോടതി എതിർകക്ഷി സ്ഥാപനം ഫയൽ ചെയ്ത ഡബ്ല്യു.പി. (സി) 4918/ 2008 നിരസിച്ചു, തൽഫലമായി, ഒ.എ.653/2007 ലെ ട്രിബ്യൂണലിന്റെ ഉത്തരവ് പ്രാബല്യത്തിൽ വരുത്തിക്കൊണ്ട് 31.05.2010-ലെ ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിച്ചു, കൂടാതെ പിരിച്ചുവിടൽ ഉത്തരവ് അതെ തീയതി മുതൽ പ്രാബല്യത്തിൽ വരും വിധത്തിൽ പരിഷ്കരിക്കുന്നു.

6. അപ്പീൽ വാദിയ്ക്കു വേണ്ടി ഹാജരായ മുതിർന്ന അഭിഭാഷകനായ ശ്രീ ഗോപാൽ ശങ്കരനാരായണന്റെയും 1 മുതൽ 4 വരെ എതിർകക്ഷികൾക്കുവേണ്ടി ഹാജരായ അഭിഭാഷകനായ ശ്രീ ശൈലേഷ് മഡിയാലിന്റെയും വാദം കേട്ടു.

7. നിസ്സംശയമായും, 'സി സി എ ഗുളുകൾ' പ്രയോഗിച്ചുകൊണ്ട് യാതൊരു അന്വേഷണവുമില്ലാതെയാണ് അപ്പീൽവാദിയെ സർവീസിൽ നിന്ന്

പിരിച്ചുവിട്ടത്, സിസിഎ റൂൾസിലെ റൂൾ 16 ലെ പവർ ക്ലോസ് (iii) ഇപ്രകാരമാണ്: –

"16. ചില കേസുകളിൽ പ്രത്യേക നടപടിക്രമം

റൂൾസ് 11 മുതൽ 15 വരെയുള്ളവയിൽ എന്തുതന്നെ അടങ്ങിയിരുന്നാലും –

(i) ഒരു ജീവനക്കാരന് ക്രിമിനൽ കുറ്റത്തിനു ശിക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതിലേക്ക് നയിച്ച പെരുമാറ്റത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ എന്തെങ്കിലും പിഴ ചുമത്തിയാൽ; അല്ലെങ്കിൽ

(ii) ഈ ചട്ടങ്ങളിൽ നൽകിയിരിക്കുന്ന രീതിയിൽ അന്വേഷണം നടത്തുന്നത് യുക്തിസഹമായി പ്രായോഗികമല്ലെന്ന് രേഖാമൂലം രേഖപ്പെടുത്തേണ്ട കാരണങ്ങളാൽ അച്ചടക്ക അതോറിറ്റിക്ക് തൃപ്തിയുണ്ടെങ്കിൽ; അല്ലെങ്കിൽ

(iii) സംസ്ഥാനത്തിന്റെ സുരക്ഷ മുൻനിർത്തി, ഈ ചട്ടങ്ങളിൽ നൽകിയിരിക്കുന്ന രീതിയിൽ ഒരു അന്വേഷണവും നടത്തുന്നത് ഉചിതമല്ലെന്ന് രാഷ്ട്രപതിക്ക് ബോധ്യപ്പെട്ടാൽ,

അച്ചടക്ക അതോറിറ്റിക്ക് കേസിന്റെ സാഹചര്യങ്ങൾ പരിഗണിച്ച് അനുയോജ്യമെന്ന് തോന്നുന്നത് പോലെ അത്തരം ഉത്തരവുകൾ നൽകാവുന്നതാണ് :

എന്നാൽ, ക്ലോസ് (i) പ്രകാരമുള്ള ഒരു കേസിൽ ഏതെങ്കിലും ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് ചുമത്താൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പെനാൽറ്റിയെ സംബന്ധിച്ച നിവേദനം നൽകാൻ ജീവനക്കാരന് അവസരം നൽകാവുന്നതാണ് :

കൂടാതെ, ഈ ചട്ടത്തിന് കീഴിലുള്ള ഏതെങ്കിലും സാഹചര്യത്തിൽ എന്തെങ്കിലും ഉത്തരവുകൾ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതിന് മുമ്പ്, അത്തരം കൂടിയാലോചന ആവശ്യമുള്ളിടത്ത് കമ്മീഷനെ സമീപിക്കേണ്ടതാണ്.

8. മുൻ ഉദ്ധരിച്ച വ്യവസ്ഥയും ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ ആർട്ടിക്കിൾ 311 (2) ലെ രണ്ടാമത്തെ വ്യവസ്ഥയും പരിശോധിച്ചാൽ, ഉപയോഗിച്ച ഭാഷ സമാനമല്ലെങ്കിലും രണ്ടാമത്തെ വ്യവസ്ഥ ഏതാണ്ട് മൊത്തത്തിൽ പുനരവതരിപ്പിക്കുന്ന ഒരു സർവീസ് ചട്ടമാണ് ഫലത്തിൽ ആദ്യത്തേതെന്നു കാണാം. അപ്പീൽവാദി പറയുന്നതനുസരിച്ച് പോലും, സി.സി.എ. റൂൾസിലെ റൂൾ 16 (iii) – യും ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ ആർട്ടിക്കിൾ 311 (2) ലെ രണ്ടാമത്തെ വ്യവസ്ഥയിലെ ക്ലോസ് (സി) യും ഒരേ വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ചാണെന്നു ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. ഇവിടെ മുമ്പ് ശ്രദ്ധിച്ചതുപോലെ, മേൽപ്പറഞ്ഞ അധികാരം ഉപയോഗിച്ച് അപ്പീൽവാദിയെ സർവീസിൽ നിന്ന് പിരിച്ചുവിട്ടത് സെൻട്രൽ അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്റീവ് ട്രിബ്യൂണൽ ശരിവെക്കുകയും അതിന് ഹൈക്കോടതിയുടെ അംഗീകാരം ലഭിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനാൽ, അപ്പീൽവാദി ഉന്നയിച്ച വിവിധ തർക്കങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ ആർട്ടിക്കിൾ 136 പ്രകാരമുള്ള അധികാരം വിനിയോഗിക്കുന്നതിന് ഈ കോടതിയുടെ ഒരു ജൂഡീഷ്യൽ പുനരവലോകനം ആവശ്യമാണോ എന്നതാണ് ചോദ്യം. ആർട്ടിക്കിൾ 311(2) പ്രകാരമുള്ള ഉത്തരവിന് അനുസൃതമായി സ്വാഭാവിക നീതിയുടെ തത്വങ്ങൾ പാലിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലാത്തതിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള അഭിപ്രായം ഇപ്രകാരമാണ് : 311(1) പ്രകാരമുള്ള ഒരു സിവിൽ തസ്തികയിലുള്ള ഒരു വ്യക്തിയെ അദ്ദേഹത്തിനെതിരായ കുറ്റാരോപണങ്ങളെക്കുറിച്ച് അറിയിക്കുകയും ആ ആരോപണങ്ങളിൽ വാദം കേൾക്കാനുള്ള അവസരം നൽകുമ്പോൾ പിരിച്ചുവിടൽ, നീക്കം അല്ലെങ്കിൽ റാങ്ക് കുറയ്ക്കൽ എന്നീ വിഷയങ്ങളിൽ ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ ആർട്ടിക്കിൾ 311(2) രണ്ടാമത്തെ വ്യവസ്ഥ പ്രകാരമുള്ള ഉത്തരവിന് അനുസൃതമായി സ്വാഭാവിക നീതിയുടെ തത്വങ്ങൾ ബാധകമാണ്,

അത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിൽ മറ്റ് വശങ്ങളും **യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യയും മുതൽപേർ തുളസിറാം പട്ടേലും മുതൽപേർ** എന്ന കേസിൽ ഈ കോടതിയുടെ ഭരണഘടനാ ബെഞ്ച് പരിഗണിച്ചിട്ടുണ്ട്. അത്തരം വശങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള നിയമങ്ങളുടെ വിശദീകരണം പിന്നീട് ഈ കോടതി പലതവണ ആവർത്തിച്ചു. തുളസിറാം പട്ടേലിന്റെ കേസിലെ (മേൽപരാമർശം) തീരുമാനം വെളിപ്പെടുത്തുന്നത് ആർട്ടിക്കിൾ 311 (2) പ്രകാരമുള്ള ഉത്തരവിന് അനുസൃതമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നുവെന്ന നിലപാടും ഈ കാര്യത്തിൽ ആർട്ടിക്കിൾ 311 (2) ലെ രണ്ടാമത്തെ വ്യവസ്ഥയുടെ ക്ലോസ് (സി) പ്രാബല്യത്തിൽ വരുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന് ചുമത്താൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന മൂന്ന് പ്രധാന പിഴകളിലും കുറ്റപത്രം പുറപ്പെടുവിക്കലും, സർക്കാർ ഉദ്യോഗസ്ഥന് കുറ്റങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ഹിയറിങ്ങും ഉണ്ടാകില്ലെന്നും, ഇതിൽ ഉപയോഗിച്ച ഭാഷ രണ്ടാമത്തെ വ്യവസ്ഥയിൽ ഉപയോഗിച്ചതിന് സമാനമാണോ അല്ലയോ എന്ന് പരിഗണിക്കാതെ രണ്ടാമത്തെ വ്യവസ്ഥയിൽ പുനരവതരിപ്പിക്കുന്ന സർവീസ് ചട്ടങ്ങളിൽ പൂർണമായോ ഭാഗികമായോ ഇത് തന്നെയായിരിക്കും അവസ്ഥ.

9. ആർട്ടിക്കിൾ 311 (2) ലെ രണ്ടാം വ്യവസ്ഥയിലെ ക്ലോസ് (സി) പൊതുനയത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി പൊതുതാൽപ്പര്യത്തിനും പൊതുനന്മയ്ക്കും വേണ്ടിയുള്ളതാണെന്നും ആർട്ടിക്കിൾ **311 (2)** ഉൾപ്പെടുത്തിയ ഭരണഘടനാ നിർമ്മാതാക്കളാണ് അത്തരമൊരു ഒഴിവാക്കൽ വ്യവസ്ഥ വേണമോ എന്നും ഈ വ്യവസ്ഥ ബാധകമാക്കേണ്ട സാഹചര്യങ്ങളും തീരുമാനിക്കാനുള്ള ഏറ്റവും നല്ല വ്യക്തികൾ എന്നും **തുളസിറാം പട്ടേലിന്റെ** കേസിൽ (മേൽപരാമർശം) അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. കൂടാതെ, ഡിവിഷണൽ പേഴ്സണൽ ഓഫീസർ, സതേൺ റെയിൽവേ മുതൽപേർ v. ടി.ആർ. ചെല്ലപ്പൻ എന്ന കേസിലെ തീരുമാനത്തിൽ

പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ള നിയമത്തിൽ, വാക്യത്തിന്റെ സന്ദർഭത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം കണക്കിലെടുത്ത് "അച്ചടക്ക അതോറിറ്റിക്ക് കേസിന്റെ സാഹചര്യങ്ങൾ പരിഗണിക്കുകയും അതിന് അനുയോജ്യമെന്ന് തോന്നുന്ന അത്തരം ഉത്തരവുകൾ നൽകുകയും ചെയ്യാം", 1968 ലെ റെയിൽവേ സർവന്റ്സ് (അച്ചടക്കവും അപ്പീലും) റൂൾ 14 (1) പ്രകാരം, "കുറ്റക്കാരനായ ജീവനക്കാരനെ കേൾക്കുകയും പ്രസ്തുത അതോറിറ്റി പാസാക്കിയേക്കാവുന്ന അന്തിമ ഉത്തരവുകൾ സംബന്ധിച്ച് അധികാരിയെ തൃപ്തിപ്പെടുത്താൻ അവസരം നൽകുകയും ചെയ്താൽ മാത്രമേ" ഒരു വസ്തുനിഷ്ഠമായ പരിഗണന സാധ്യമാകൂ എന്നത് സ്വീകാര്യമല്ല. ആർട്ടിക്കിൾ 311 (2)-ലെ രണ്ടാമത്തെ വ്യവസ്ഥയിലെ "ഈ ക്ലോസ് ബാധകമല്ല" എന്ന വാക്യത്തെ പരാമർശിച്ചുകൊണ്ട് രണ്ടാമത്തെ വ്യവസ്ഥയിലെ പ്രധാന പദങ്ങളും അതിലെ ഓരോ ക്ലോസും അവർ നിയന്ത്രിക്കുകയും ആത്യന്തികമായി ഈ വാചകം ഒരു സർക്കാർ ഉദ്യോഗസ്ഥന് നൽകാനുള്ള ഒരു അവസരത്തിനും സാധ്യത നൽകില്ലെന്ന് കരുതുകയും ചെയ്തു. സർക്കാർ ഉദ്യോഗസ്ഥന് കുറ്റപത്രത്തിന് അർഹതയുള്ള അന്വേഷണം നടത്താനുള്ള രണ്ട് അവകാശങ്ങളും നിർദിഷ്ട ശിക്ഷയിൽ നിവേദനം നൽകാനുള്ള അവകാശവും ഇത് ഇല്ലാതാക്കുമെന്നും വിധിച്ചു. യഥാർത്ഥ പ്രവൃത്തികൾ അല്ലെങ്കിൽ അത്തരം പ്രവൃത്തികൾ നടക്കാനുള്ള സാധ്യത പോലും "സംസ്ഥാനത്തിന്റെ സുരക്ഷയുടെ താൽപ്പര്യത്തെ" ബാധിച്ചേക്കാമെന്ന് തുളസിറാം പട്ടേലും മുതൽപേർ (മേൽപരാമർശം) എന്ന കേസിൽ കോടതി അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. രാഷ്ട്രപതിയുടെയോ ഗവർണറുടെയോ സംതൃപ്തി സംസ്ഥാനത്തിന്റെ സുരക്ഷയെ മുൻനിർത്തി ഒരു അന്വേഷണം നടത്തുന്നതിന്റെ ഔചിത്യമോ അപാകതയോ സംബന്ധിച്ചും അത്തരം ഒരു പ്രവൃത്തി തന്ത്രപ്രധാനമായ വിവരങ്ങളും ഉപയോഗവും

വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിലേക്ക് നയിക്കുന്ന ഒരു അന്വേഷണമായിരിക്കാം. വിവരങ്ങളും അതിനാൽ ഈ പ്രവൃത്തികളെക്കുറിച്ചുള്ള അത്തരം അന്വേഷണം ആ പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുന്നതുപോലെ സംസ്ഥാനത്തിന്റെ സുരക്ഷയുടെ താൽപ്പര്യത്തിന് വിഘാതം സൃഷ്ടിക്കും എന്നും അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.

10. തുളസിറാം പട്ടേലിന്റെ കേസിൽ (മേൽപരാമർശം) ഭരണഘടനാ ബെഞ്ച് നിരീക്ഷിച്ച പ്രസക്തമായ നിയമപരമായ നിലപാടുകൾ താഴെ പറയുന്നവയാണ്:

"59. അതുകൊണ്ട് രാഷ്ട്രപതിയുടെയോ ഗവർണറുടെയോ പ്രീതി രണ്ടുപേരും വ്യക്തിപരമായി പ്രയോഗിക്കേണ്ടതില്ലെന്നാണ് നിലപാട് , അത് ആർട്ടിക്കിൾ 311-ന്റെ ഭാഷയിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാണ്. ആ ആർട്ടിക്കിളിലെ ക്ലോസ് (1) പ്രകാരം ഒരു സർക്കാർ ഉദ്യോഗസ്ഥനെ പിരിച്ചുവിടാനോ നീക്കം ചെയ്യാനോ അദ്ദേഹത്തെ നിയമിച്ച അധികാരത്തിന് കീഴിലുള്ള അധികാരികൾക്ക് കഴിയില്ല. പിരിച്ചുവിടുന്നതിനോ നീക്കം ചെയ്യുന്നതിനോ ഉള്ള അധികാരം രാഷ്ട്രപതിയോ ഗവർണറോ വ്യക്തിപരമായി വിനിയോഗിക്കുകയാണെങ്കിൽ നിയമന അതോറിറ്റിക്ക് തുല്യമോ ഉയർന്നതോ ആയ ഒരു അധികാരം എന്ന ചോദ്യം ഉയർന്നുവരില്ല. ആർട്ടിക്കിൾ 311-ലെ രണ്ടാമത്തെ വ്യവസ്ഥയിലെ ക്ലോസ് (ബി) ഒരു അന്വേഷണം വേണ്ടെന്നുവെക്കാനുള്ള അധികാരം ഒരു സർക്കാർ ഉദ്യോഗസ്ഥനെ പിരിച്ചുവിടാനോ നീക്കം ചെയ്യാനോ റാങ്ക് കുറയ്ക്കാനോ അധികാരമുള്ളവർക്ക് നൽകുമ്പോൾചില കാരണങ്ങളാൽ അത് ആ അധികാരി രേഖാമൂലം രേഖപ്പെടുത്തണം, അത്തരം അന്വേഷണം നടത്തുന്നത് ന്യായമായും പ്രായോഗികമല്ല, കാരണം അത് രാഷ്ട്രപതിയുടെയോ ഗവർണറുടെയോ വ്യക്തിപരമായ സംതൃപ്തിയാണെങ്കിൽ, പിരിച്ചുവിടാൻ അധികാരമുള്ള ഏതെങ്കിലും അധികാരത്തിന്റെ സംതൃപ്തി അല്ലെങ്കിൽ ഒരു സർക്കാർ ഉദ്യോഗസ്ഥനെ നീക്കം

ചെയ്യുകയോ പദവി കുറയ്ക്കുകയോ ചെയ്യില്ല. അതിനാൽ, ആർട്ടിക്കിൾ 310 (1) പ്രകാരം ഒരു സർക്കാർ ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ കാലാവധി രാഷ്ട്രപതിയുടെയോ ഗവർണറുടെയോ ഇഷ്ടമാണെങ്കിലും, അത്തരം പ്രീതി വിനിയോഗിക്കുന്നത് രാഷ്ട്രപതിക്കോ അല്ലെങ്കിൽ മന്ത്രിമാരുടെ കൗൺസിലിന്റെയോ ആർട്ടിക്കിൾ 309 പ്രകാരമോ അത്തരം നിയമങ്ങൾക്ക് കീഴിലുണ്ടാക്കിയതോ ആർട്ടിക്കിൾ 309-ന്റെ വ്യവസ്ഥയ്ക്ക് കീഴിലുണ്ടാക്കിയതോ ആയ നിയമങ്ങളിൽ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ള അധികാരം മുഖേനയും മന്ത്രിമാരുടെ ഉപദേശപ്രകാരമോ ഗവർണർ പ്രവർത്തിക്കുന്നു; ആർട്ടിക്കിൾ 311 (2) ലെ രണ്ടാമത്തെ വ്യവസ്ഥയിലെ ക്ലോസ് (സി) ന്റെ കാര്യത്തിൽ, അന്വേഷണം രാഷ്ട്രപതിയുടെയോ ഗവർണറുടെയോ വ്യക്തിപരമായ സംതൃപ്തിയിലല്ല, മറിച്ച് മന്ത്രിസഭയുടെ സഹായത്തോടും ഉപദേശത്തോടും കൂടി അദ്ദേഹം എത്തിച്ചേർന്ന തൃപ്തിയിലാണ് അന്വേഷണം വിനിയോഗിക്കേണ്ടത്. മുകളിൽ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചതുപോലെ, ആർട്ടിക്കിൾ 311 ലെ ക്ലോസ് (2) വ്യക്തതയുള്ള വാക്കുകളിൽ ഓഡി ഓൾട്ടറം പാർട്ടം റൂൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. സ്വാഭാവിക നീതിയുടെ ഈ തത്വം ഒരു ഭരണഘടനാ വ്യവസ്ഥയാൽ വ്യക്തമായി ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു, അതായത്, ആർട്ടിക്കിൾ 311 ലെ ക്ലോസ് (2) ലെ രണ്ടാമത്തെ വ്യവസ്ഥ, ഭരണഘടനാ വ്യവസ്ഥ വ്യക്തമായി വിലക്കിയ അതേ അന്വേഷണം ഒരിക്കൽക്കൂടി നൽകുന്നതിന് ഒരു വശത്തെ വാതിലിലൂടെ അത് വീണ്ടും അവതരിപ്പിക്കുന്നതിന് സാധ്യതയില്ല. രണ്ടാമത്തെ വ്യവസ്ഥയുടെ ഒരു ക്ലോസ് ഒരു എക്സ്ട്രാ ഗ്രൗണ്ടിൽ പ്രയോഗിക്കുന്നിടത്ത് അല്ലെങ്കിൽ ആ ക്ലോസിൽ വിഭാവനം ചെയ്ത സാഹചര്യവുമായി യാതൊരു ബന്ധവുമില്ലാത്ത ഒരു ഗ്രൗണ്ടിൽ പ്രയോഗിക്കുന്നിടത്ത്, അങ്ങനെ ഇത് പ്രയോഗിക്കുന്നത് ദുരുദ്ദേശ്യപരമായിരിക്കും, അതിനാൽ അസാധുവാണ്.

അത്തരമൊരു സാഹചര്യത്തിൽ അസാധുവായ ഘടകം ആർട്ടിക്കിൾ 14-ലേക്ക് റഫർ ചെയ്യാവുന്നതാണ്. എന്നിരുന്നാലും, രണ്ടാമത്തെ വ്യവസ്ഥയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ആർട്ടിക്കിൾ 14-ന് ഉള്ള ഒരേയൊരു വ്യാപ്തി ഇതാണ്, എന്നാൽ രണ്ടാമത്തെ വ്യവസ്ഥ ശരിയായി പ്രയോഗിക്കുകയും ആർട്ടിക്കിൾ 311 ലെ ക്ലോസ് (2) ഒഴിവാക്കുകയും ചെയ്താൽ, ആർട്ടിക്കിൾ 14 ആ സ്ഥാനത്തേക്ക് കടക്കും. ക്ലോസ് (2) ന്റെ രണ്ടാമത്തെ വ്യവസ്ഥയുടെ പ്രാരംഭ വാക്കുകളുടെ പ്രഭാവം അസാധുവാക്കുകയും അങ്ങനെ ഭരണഘടനാ നിർമ്മാതാക്കളുടെ ഉദ്ദേശ്യത്തെ തളർത്തുകയും ചെയ്യും..."

"114. ചല്ലപ്പൻ കേസിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ആർട്ടിക്കിൾ 311 (2)-ലെ രണ്ടാമത്തെ വ്യവസ്ഥയുടെ (എ) ഖണ്ഡികയോ റെയിൽവേയുടെ റൂൾ 14 ലെ ക്ലോസ് (ഐ) സെർവന്റ്സ് റൂൾസ് നിർബന്ധമാണ് അല്ലെങ്കിൽ ഒരു കുറ്റക്കാരനായ സർക്കാർ ഉദ്യോഗസ്ഥന് പിഴ ചുമത്തുന്നതിന് മുമ്പ് അച്ചടക്ക അതോറിറ്റി കണക്കിലെടുക്കേണ്ട പരിഗണനകൾ എന്ന നിലയിൽ വിധിയിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന പരിഗണനകൾ നോക്കേണ്ടതുണ്ട് എന്ന വീക്ഷണത്തിലോ ഒരു തെറ്റും കണ്ടെത്താൻ കഴിയില്ല. ആർട്ടിക്കിൾ 311 (2)-ലേക്കുള്ള രണ്ടാമത്തെ വ്യവസ്ഥയുടെ മൂന്ന് ക്ലോസുകളിൽ ഒന്നിൽ അല്ലെങ്കിൽ സമാനമായ ഒരു സർവീസ് റൂളിൽ വിഭാവനം ചെയ്തിരിക്കുന്ന ഒരു സാഹചര്യം ഉണ്ടാകുമ്പോൾ, പിരിച്ചുവിടൽ, നീക്കം ചെയ്യുക അല്ലെങ്കിൽ റാങ്ക് കുറയ്ക്കൽ എന്നിങ്ങനെയുള്ള പ്രധാന ശിക്ഷ ബന്ധപ്പെട്ട സർക്കാർ ഉദ്യോഗസ്ഥന് ചുമത്തേണ്ടത് നിർബന്ധമല്ല. ചുമത്താവുന്ന പിഴ, കേസിന്റെ വസ്തുതകളും സാഹചര്യങ്ങളും അനുസരിച്ച് മറ്റേതെങ്കിലും വലിയ പിഴയോ ചെറിയ പിഴയോ ആകാം. ഏത് ശിക്ഷയാണ് നൽകേണ്ടതെന്ന് ഒരു തീരുമാനത്തിലെത്താൻ, അച്ചടക്ക

അതോറിറ്റി ചല്ലപ്പൻ കേസിൽ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്ന വിവിധ ഘടകങ്ങൾ പരിഗണിക്കേണ്ടതുണ്ട്. എന്നിരുന്നാലും, 311 (2) അനുച്ഛേദത്തിലെ രണ്ടാമത്തെ വ്യവസ്ഥയ് ൂൾ 14-ന്റെ അവസാന ഭാഗത്ത് 'പരിഗണിക്കുക' എന്ന വാക്കിനും പുറമെ റെയിൽവേ സർവന്റ്സ് ൂൾ 14-ാം ചട്ടം പരിഗണിക്കുമ്പോൾ ചല്ലപ്പൻ കേസിൽ സ്വീകരിച്ച സമീപനത്തോട് യോജിക്കാൻ കഴിയില്ല. ആർട്ടിക്കിൾ 311 (2)-ലെ രണ്ടാമത്തെ വ്യവസ്ഥയ്ക്ക് പുറമെ റെയിൽവേ സെർവന്റ് ൂളുകളിലെ ൂൾ 14-നെയോ മറ്റ് സർവീസ് ൂളുകളിലെ സമാനമായ നിയമത്തെയോ കാണാൻ കഴിയില്ല. ഒരു അച്ചടക്ക അതോറിറ്റിയായി പ്രവർത്തിക്കാനും ഒരു സർക്കാർ ഉദ്യോഗസ്ഥന് പിഴ ചുമത്താനുമുള്ള ഒരു പ്രത്യേക ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ അധികാരം ആർട്ടിക്കിൾ 309-ലെ വ്യവസ്ഥയ്ക്ക് കീഴിലോ ആ ആർട്ടിക്കിൾ റഫറബിൾ ചെയ്യുന്ന ഒരു നിയമത്തിലോ ഉണ്ടാക്കിയ നിയമങ്ങളിൽ നിന്നാണ്. നേരത്തെ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ, ഈ നിയമങ്ങൾ ഒരു സംസ്ഥാനത്തിന്റെ രാഷ്ട്രപതിയുടെയോ ഗവർണറുടെയോ പ്രീതിയെ തടസ്സപ്പെടുത്താൻ കഴിയില്ല, കാരണം അവ ആർട്ടിക്കിൾ 310 (1) ന് വിധേയമാണ്. അതുപോലെ, ആർട്ടിക്കിൾ 311-ലെ ക്ലോസുകൾ (1) ഉം (2) ഉം നൽകുന്ന സുരക്ഷാസംവിധാനങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കാൻ അവർക്ക് കഴിയില്ല, കാരണം അത്തരം നിയന്ത്രണം ആ വകുപ്പുകളിലെ വ്യവസ്ഥകളുടെ ലംഘനമായിരിക്കും. അതുപോലെ, ആർട്ടിക്കിൾ 311 (2) ലേക്ക് രണ്ടാമത്തെ വ്യവസ്ഥയുടെ ഒഴിവാക്കൽ സ്വാധീനം പരിമിതപ്പെടുത്താൻ അവർക്ക് കഴിയില്ല, കാരണം അത് ആർട്ടിക്കിൾ 310 (1) പ്രകാരം ആനന്ദം വിനിയോഗിക്കുന്നതിന് ഒരു നിയന്ത്രണം ഏർപ്പെടുത്തും, അത് ആർട്ടിക്കിൾ 311 ലെ ക്ലോസ് (2) പ്രകാരം ആ ക്ലോസിന്റെ രണ്ടാമത്തെ വ്യവസ്ഥയുടെ മേൽ ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന നിയന്ത്രണങ്ങളിൽ നിന്ന്

മുക്തമാണ്. ആർട്ടിക്കിൾ 311-ലെ ക്ലോസ് (2) പ്രകാരം ഒരു അന്വേഷണം നടത്താതെ തന്നെ ശിക്ഷാവിധി മുഖേന ഒരു സർക്കാർ ഉദ്യോഗസ്ഥനെ പിരിച്ചുവിടാനോ നീക്കം ചെയ്യാനോ റാങ്ക് കുറയ്ക്കാനോ കഴിയുന്ന കേസുകൾ ആ വകുപ്പിലെ രണ്ടാമത്തെ വ്യവസ്ഥയിൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്ന മൂന്ന് കേസുകളാണ്.

" 'പരിഗണിക്കുക' എന്ന വാക്കിന് അതിന്റെ സാമാന്യവും സ്വാഭാവികവുമായ അർത്ഥത്തിൽ ചല്ലപ്പൻ കേസിൽ നൽകിയിട്ടുള്ള അർത്ഥത്തിന് പ്രാപ്തമല്ലെന്ന് വ്യക്തമാണ്. കുറ്റക്കാരനായ റെയിൽവേ ജീവനക്കാരന് എന്ത് പിഴയാണ് നൽകേണ്ടതെന്ന് ചട്ടം 14 പ്രകാരം പരിഗണിക്കണം അത് എക്സ്പാർട്ടിയായിരിക്കണം, കേസിന്റെ വസ്തുതകളും സാഹചര്യങ്ങളും വാറണ്ട് ചെയ്യുന്ന ശിക്ഷ പിരിച്ചുവിടൽ അല്ലെങ്കിൽ റാങ്ക് കുറയ്ക്കൽ എന്നിവയാണെന്ന് അച്ചടക്ക അതോറിറ്റി നിഗമനത്തിലെത്തുമ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തിന് ചുമത്താൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന അത്തരം പിഴയ്ക്കെതിരെ കാരണം കാണിക്കാൻ കുറ്റക്കാരനായ സർക്കാർ ഉദ്യോഗസ്ഥന് അവസരമില്ല. ചല്ലപ്പൻ കേസിൽ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്ന കേസിന്റെ എല്ലാ വസ്തുതകളും സാഹചര്യങ്ങളും അച്ചടക്ക അതോറിറ്റി പരിഗണിച്ചിരിക്കണം. നേരത്തെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചതുപോലെ, ആർട്ടിക്കിൾ 311 (2) ലെ രണ്ടാമത്തെ വ്യവസ്ഥ വരുമ്പോൾ, ന്യായത്തിന്റെയും നീതിയുടെയും പരിഗണനകൾ ഒരു സർക്കാർ ഉദ്യോഗസ്ഥന് ചുമത്താൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന ശിക്ഷയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഒരു വാദം കേൾക്കേണ്ടതുണ്ട് കൂടാതെ രണ്ടാമത്തെ പ്രൊവിസോ പൂർണ്ണമായോ ഭാഗികമായോ പുനർനിർമ്മിക്കുന്ന ഒരു സേവന നിയമത്തിന്റെ കാര്യത്തിലും ഉപയോഗിക്കുന്ന ഭാഷ രണ്ടാമത്തെ പ്രൊവിസോയിൽ ഉപയോഗിച്ചതിന് സമാനമാണോ അല്ലയോ എന്ന കാര്യത്തിലും ഇത് തന്നെയായിരിക്കും. അവ ബാധിക്കാനിടയുള്ള കക്ഷിയെ കേൾക്കാതെ

അനിവാര്യമായ നിരവധി ഉത്തരവുകൾ ഉണ്ട്. ഉദാഹരണത്തിന്, ഒരു വാദിയുടെയോ ഹർജിക്കാരന്റെയോ അപ്പീലിന്റെയോ അപേക്ഷയിൽ മറുവശത്ത് യാതൊരു അറിയിപ്പും നൽകാതെയോ അവന്റെ വാദം കേൾക്കാതെയോ കോടതികൾക്ക് ഇടക്കാല ഉത്തരവുകൾ പാസാക്കാനും പലപ്പോഴും ചെയ്യാനും കഴിയും. അതിനാൽ, അത്തരമൊരു ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിക്കുമ്പോൾ ജഡ്ജിയോ ജഡ്ജിമാരോ തന്റെ അല്ലെങ്കിൽ അവരുടെ മനസ്സ് പ്രയോഗിച്ചില്ല എന്ന് വാദിക്കാൻ കഴിയുമോ?

"115. അതിനാൽ, റയിൽവേ സർവന്റ്സ് റൂൾസിലെ റൂൾ 14-ലും പ്രത്യേകിച്ച് ആ നിയമത്തിന്റെ അവസാന ഭാഗത്തിലും റൂൾ വ്യാഖ്യാനിക്കുമ്പോഴും 'പരിഗണിക്കുക' എന്ന വാക്കിന്മേലുള്ള വ്യാഖ്യാനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ചല്ലപ്പൻ കേസിലെ തീരുമാനം ശരിയല്ല. റൂൾ 14 വ്യാഖ്യാനിക്കുമ്പോഴും, ആർട്ടിക്കിൾ 311 (2) ലെ രണ്ടാമത്തെ വ്യവസ്ഥയുമായി സംയോജിപ്പിച്ച് അല്ല. ചല്ലപ്പൻ കേസുമായി വേർപിരിയുന്നതിനുമുമ്പ്, കേസ് ഒരിക്കലും ഫീൽഡ് ചെയ്തിട്ടില്ലെന്ന് നമുക്ക് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാം. ആ കേസിലെ വിധി 1975 സെപ്റ്റംബർ 15-ന് പുറപ്പെടുവിച്ചു, അത് (1976) 1 SCR-ൽ 783 ff* പേജിൽ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യപ്പെട്ടു. ഇതേ ചോദ്യം ഉന്നയിക്കപ്പെട്ട അടുത്ത ഗ്രൂപ്പിലെ അപ്പീലുകളിൽ, അതായത് മുമ്പ് സൂചിപ്പിച്ച മൂന്ന് സിവിൽ അപ്പീലുകളിൽ, 1976 നവംബർ 18-ന് ഒരു വിശാല ബെഞ്ചിന്റെ റഫറൻസ് ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിച്ചത് ആ കേസ് അല്ല. ചലപ്പൻ കേസിന്റെ ശരി അതിനാൽ, തുടക്കം മുതൽ തന്നെ സംശയമായിരുന്നു."

"126. നേരത്തെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചതുപോലെ, ഒരു പ്രത്യേക ഉദ്യോഗസ്ഥൻ അച്ചടക്ക അതോറിറ്റിയായി പ്രവർത്തിക്കാനും അന്വേഷണം ഒഴിവാക്കാനുമുള്ള

അധികാരത്തിന്റെ ഉറവിടം സർവ്വീസ് ചട്ടങ്ങളിൽ നിന്ന് ഉരുത്തിരിഞ്ഞതാണ്, അതേസമയം അച്ചടക്ക അന്വേഷണം ഒഴിവാക്കാനുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ അധികാരത്തിന്റെ ഉറവിടം ആർട്ടിക്കിൾ 311 (2) ലെ രണ്ടാമത്തെ വ്യവസ്ഥയിൽ നിന്ന് ഉരുത്തിരിഞ്ഞതാണ്. അത്തരം അധികാരം നിയമത്തിൽ നിലവിലില്ലെങ്കിൽ ഒരു അധികാരം വിനിയോഗിക്കാനാവില്ല. അത്തരം അധികാരം നിയമത്തിൽ നിലവിലില്ലെങ്കിൽ, അതിന്റെ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട പ്രയോഗം നിലവിലില്ലാത്ത ഒരു അധികാരത്തിന്റെ പ്രയോഗമായിരിക്കും അതിനാൽ അസാധുവായിരിക്കും. ഒരു അധികാരത്തിന്റെ വിനിയോഗം, അതിനാൽ, അത്തരം ശക്തിയുടെ ഉറവിടവുമായി എപ്പോഴും പരാമർശിക്കാവുന്നതാണ്, കൂടാതെ അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് പരിഗണിക്കേണ്ടതാണ്. ചല്ലപ്പൻ കേസിൽ കോടതിയുടെ ശ്രദ്ധ ആകർഷിച്ചത് നിയമത്തിലെ ഈ തീർപ്പുകൽപ്പിക്കുന്ന നിലപാടിലേക്കല്ല, അതിനാൽ റെയിൽവേ സർവന്റ്സ് റൂൾസിലെ റൂൾ 14 സ്വയം പരിഗണിക്കുന്നതിലും ആർട്ടിക്കിൾ 311 (2) ലെ രണ്ടാമത്തെ വ്യവസ്ഥ കണക്കിലെടുക്കാതെയും ചെയ്തത് തെറ്റാണ് . ഒരു അധികാര സ്രോതസ്സ് നിലവിലുണ്ടെങ്കിൽ, അത്തരം അധികാരത്തിന്റെ വിനിയോഗം ആ സ്രോതസ്സിന് മാത്രമേ റഫർ ചെയ്യാവൂ, ആ അധികാരം വിനിയോഗിച്ച മറ്റേതെങ്കിലും സ്രോതസ്സിലേക്കല്ല, അത്തരം അധികാരത്തിന്റെ വിനിയോഗം അസാധുവാകുമെന്നും അധികാരപരിധിയില്ലാത്തതായിരിക്കുമെന്നും സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതുപോലെ, നിയമപരമോ ഭരണഘടനാപരമോ ആയ രണ്ട് വ്യവസ്ഥകൾ ഒരുമിച്ച് വായിക്കുന്നതിലൂടെ ഒരു അധികാര സ്രോതസ്സ് നിലവിലുണ്ടെങ്കിൽ, ഓർഡർ അവയിലൊന്നിനെ മാത്രമേ പരാമർശിക്കുന്നുള്ളൂവെങ്കിൽ, ആ രണ്ട് വ്യവസ്ഥകൾക്കും കീഴിലുള്ള ഉത്തരവായി അതിനെ വ്യാഖ്യാനിച്ച് ഉത്തരവിന്റെ സാധുത ഉയർത്തിപ്പിടിക്കണം. കൂടാതെ,

തെറ്റായ വ്യവസ്ഥയുടെ പരാമർശമോ അധികാരത്തിന്റെ ഉറവിടം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന വ്യവസ്ഥ പരാമർശിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് വിട്ടുനിൽക്കുന്നതോ പോലും അത്തരം അധികാരത്തിന്റെ ഉറവിടം നിലനിൽക്കുന്ന ഒരു ഉത്തരവിനെ അസാധുവാക്കില്ല. (ഡോ. രാം മനോഹർ ലോഹ്യ v. ബിഹാർ സംസ്ഥാനവും & അഹമ്മദാബാദ് നഗരത്തിന്റെ മുനിസിപ്പൽ കോർപ്പറേഷൻ v. ബെൻ ഹീരാബെൻ മണിലാൽ കാണുക) രണ്ടാമത്തെ വ്യവസ്ഥയുടെ പ്രസക്തമായ വ്യവസ്ഥയോ പ്രസക്തമായ സേവന നിയമമോ അപവദിത ഉത്തരവുകളിൽ പരാമർശിക്കുന്നതിൽ വീഴ്ച വരുത്തിയിട്ടില്ല. ഓർഡറുകൾ അസാധുവാക്കുന്നതിന്റെ ഫലമുണ്ട്, കൂടാതെ ആർട്ടിക്കിൾ 311 (2)-ന്റെ രണ്ടാമത്തെ വ്യവസ്ഥയുടെ ബാധകമായ ക്ലോസ് പ്രകാരം ഓർഡറുകൾ ഉണ്ടാക്കിയതായി വായിക്കേണ്ടതാണ്."

11. ഖണ്ഡിക 144-ൽ അത് താഴെപ്പറയുന്ന രീതിയിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്: -

"144. വകുപ്പ് (സി) പ്രകാരം ആവശ്യപ്പെടുന്നത് സംസ്ഥാനത്തിന്റെ സുരക്ഷയെ മുൻനിർത്തി അന്വേഷണം നടത്തുന്നത് ഉചിതമാകരുതെന്നും അന്വേഷണത്തിന്റെ വിഷയം ഒരു സർക്കാർ ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ യഥാർത്ഥ പെരുമാറ്റമല്ലെന്നും കൂടുതൽ സമർപ്പിച്ചു. ഈ സമർപ്പണം ഇത് വരെ ശരിയാണ്, പക്ഷേ സംസ്ഥാനത്തിന്റെ സുരക്ഷയെ ബാധിക്കുന്ന പ്രവൃത്തികളെക്കുറിച്ചുള്ള അന്വേഷണത്തിൽ, ഒരു സർക്കാർ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ഉൾപ്പെട്ട വിവരങ്ങളുടെ ഉറവിടം ഉൾപ്പെടെ, യോഗ്യമല്ലാത്തതായ നിരവധി കാര്യങ്ങൾ പരസ്യമാക്കണം അത്തരം പ്രവൃത്തികൾ വെളിപ്പെടുത്തും, അങ്ങനെ ഇത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിൽ സംസ്ഥാനത്തിന്റെ സുരക്ഷയുടെ താൽപ്പര്യത്തിന് മുൻവിധിയുള്ള പ്രവൃത്തികളെക്കുറിച്ചുള്ള അന്വേഷണം ആ പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുന്നതുപോലെ

സംസ്ഥാനത്തിന്റെ സുരക്ഷയുടെ താൽപ്പര്യത്തെ മുൻവിധികളാക്കും എന്ന കാര്യം അത് അവഗണിക്കുന്നു."

12. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ വേഴ്സസ് ബൽബീർ സിംഗ് എന്ന കേസിൽ, ഈ കോടതി ഖണ്ഡിക 7-ൽ **എ.കെ. കൗൾ വേഴ്സസ് യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ** എന്നതിലെ മുൻ തീരുമാനത്തെ ആശ്രയിച്ചു താഴെ പരാമർശിക്കുന്നു : -

"7. എ.കെ. കൗൾ v. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ [(1995) 4 SCC 73 : 1995 SCC (L&S) 922 : (1995) 30 ATC 174] കേസിൽ ഈ കോടതി ഭരണഘടനയുടെ ആർട്ടിക്കിൾ 311(2) ന്റെ രണ്ടാമത്തെ പ്രൊവിസോ ക്ലോസ് (സി) പ്രകാരം പിരിച്ചുവിടൽ ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിച്ചതിന്റെ ഒരു ജുഡീഷ്യൽ പുനരവലോകനത്തിന്റെ പരിധി പരിശോധിച്ചു. എസ്ആർ ബൊമ്മൈ വേഴ്സസ് യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യയിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന പരിധിക്കുള്ളിൽ രാഷ്ട്രപതിയുടെ സംതൃപ്തി പരിശോധിക്കാമെന്ന് ഈ കോടതി വിധിച്ചു. [(1994) 3 SCC 1]. രാഷ്ട്രപതിയുടെ ഉത്തരവ് ദുരുപയോഗം ചെയ്തതാണോ അതോ തികച്ചും ബാഹ്യമായ അല്ലെങ്കിൽ/അല്ലെങ്കിൽ അപ്രസക്തമായ കാരണങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാണോ എന്ന് പരിശോധിക്കാവുന്നതാണ്. എന്നിരുന്നാലും, കോടതിക്ക് ഉത്തരവിനെതിരെ അപ്പീലിൽ ഇരിക്കാനോ രാഷ്ട്രപതിയുടെ സംതൃപ്തിക്കായി സ്വന്തം സംതൃപ്തി പകരം വയ്ക്കാനോ കഴിയില്ല. ആർട്ടിക്കിൾ 311(2) ലെ രണ്ടാമത്തെ വ്യവസ്ഥയിലെ ക്ലോസ് (സി) പ്രകാരം നടപടി സ്വീകരിക്കുന്നത് സംബന്ധിച്ച് രാഷ്ട്രപതിയുടെ സംതൃപ്തിയിൽ എത്തിച്ചേരുന്നതിന് പ്രസക്തമായ കാര്യങ്ങൾ ഉള്ളിടത്തോളം കാലം, അങ്ങനെ പാസാക്കിയ ഉത്തരവിന് കോടതി ബാധ്യസ്ഥനായിരിക്കും. ആർട്ടിക്കിൾ 311(2) ലെ രണ്ടാമത്തെ വ്യവസ്ഥയിലെ ക്ലോസ് (സി) പ്രകാരം ഒരു ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതിനുള്ള

രാഷ്ട്രപതിയുടെ സംതൃപ്തിയുടെ ജുഡീഷ്യൽ അവലോകനത്തിന്റെ വ്യാപ്തി ഈ കോടതി അക്കമിട്ട് നിരത്തിയിട്ടുണ്ട്. കോടതി ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു, (1) ക്രമക്കേടുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അല്ലെങ്കിൽ പൂർണ്ണമായും പുറമേയുള്ളതും കൂടാതെ/അല്ലെങ്കിൽ അപ്രസക്തമായ കാരണങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതുമായ ചോദ്യംചെയ്യലിന് വിധേയമായിരിക്കും; (2) നടപടി സ്വീകരിക്കുന്ന ചില കാര്യങ്ങൾ അപ്രസക്തമാണെന്ന് കണ്ടെത്തിയാൽ പോലും, നടപടിയെ നിലനിർത്തുന്ന പ്രസക്തമായ ചില വസ്തുക്കൾ ഉള്ളിടത്തോളം കാലം കോടതി ഇടപെടില്ല; (3) മെറ്റീരിയലിന്റെ സത്യമോ ശരിയോ കോടതിക്ക് ചോദ്യം ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല അല്ലെങ്കിൽ അത് മെറ്റീരിയലിന്റെ പര്യാപ്തതയിലേക്ക് പോകില്ല, മാത്രമല്ല അത് രാഷ്ട്രപതിയുടെ അഭിപ്രായത്തിന് പകരം വയ്ക്കില്ല; (4) അധികാര ദുർവിനിയോഗം അല്ലെങ്കിൽ ചിലപ്പോൾ അധികാരത്തിന്റെ വഞ്ചന എന്ന് വിളിക്കപ്പെടുന്ന പ്രഖ്യാപനം വ്യക്തമായ ഒരു കേസാണെന്ന് കണ്ടെത്തുന്ന സാഹചര്യങ്ങളിലാണ് ദുരാചാരങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനം; (5) കോടതി അധികാര ദുർവിനിയോഗം നിസ്സാരമായി കരുതുകയില്ല, കൂടാതെ പ്രസിഡന്റും മന്ത്രി സഭയും സാഹചര്യത്തിന്റെ ഏറ്റവും നല്ല വിധികർത്താവാണെന്നും അവർക്ക് വിവരങ്ങളും വസ്തുക്കളും ഭരണഘടനയും ഉണ്ടെന്നും വസ്തുത അനുവദിക്കുകയും ചെയ്യും, ഈ വിഷയത്തിൽ അവരുടെ വിധിയിൽ വിശ്വാസമുണ്ട്; (6) പ്രസിഡന്റും മന്ത്രിമാരുടെ കൗൺസിലുമാണ് വിഷയത്തിൽ അന്തിമ മദ്ധ്യസ്ഥർ എന്നോ അവരുടെ അഭിപ്രായം നിർണ്ണായകമാണെന്നോ ഇതിനർത്ഥമില്ല. (cf. also Union Territory, ചണ്ഡിഗഡ് v. മൊഹീന്ദർ സിംഗ് [(1997) 3 SCC 68: 1997 SCC (L&S) 633].)"

13. അതിന്റെ 8-ാം ഖണ്ഡികയിൽ ഇത് തുടർന്നു: -

"**8.** ആർട്ടിക്കിൾ 311(2) പ്രൊവിസോ (സി) പ്രകാരം പാസാക്കിയ ഒരു ഉത്തരവ്, രാഷ്ട്രപതിയുടെയോ ഗവർണറുടെയോ സംതൃപ്തി, സുരക്ഷയെ ബാധിക്കുന്ന സാഹചര്യങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതല്ല എന്ന കാരണത്താൽ കോടതിയുടെ മുമ്പാകെ ആക്രമണം നടത്തിയാൽ സംസ്ഥാനത്തിന്, രാഷ്ട്രപതിയുടെയോ ഗവർണറുടെയോ സംതൃപ്തി അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള സാഹചര്യങ്ങൾ കോടതിക്ക് പരിശോധിക്കാം; പ്രസ്തുത സാഹചര്യങ്ങൾക്ക് സംസ്ഥാനത്തിന്റെ സുരക്ഷയെ ഒരു തരത്തിലും ബാധിക്കുന്നില്ലെന്ന് കണ്ടെത്തിയാൽ, രാഷ്ട്രപതിയുടെ സംതൃപ്തി കോടതിക്ക് നിലനിർത്താം. അല്ലെങ്കിൽ ഇത്തരമൊരു ഉത്തരവ് പാസാക്കുന്നതിന് ആവശ്യമായ ഗവർണർ തികച്ചും അപരിചിതമോ അപ്രസക്തമോ ആയ പരിഗണനകളാൽ വികൃതമാക്കിയിരിക്കുന്നു."

14. ഭരണഘടനയുടെ ആർട്ടിക്കിൾ 311 (2)-ലെ രണ്ടാമത്തെ വ്യവസ്ഥയിലെ ക്ലോസ് (സി) പ്രകാരം ദേശീയ സുരക്ഷയുടെ താൽപര്യം മുൻനിർത്തി അന്വേഷണമില്ലാതെ പിരിച്ചുവിടുന്നതിന് റെക്കോഡിംഗ് ആവശ്യമില്ലെന്ന് **യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ v. എംഎം ശർമ്മ** വിധിയിൽ ഈ കോടതി വിധിച്ചു. അതേസമയം, സംസ്ഥാനത്തിന്റെ സുരക്ഷ മുൻനിർത്തി അന്വേഷണത്തിൽ നിന്ന് വിട്ടുനിൽക്കാൻ മതിയായതും യുക്തിസഹവുമായ കാരണങ്ങളുണ്ടെന്ന് സൂചിപ്പിക്കാൻ രേഖകൾ ഉണ്ടെന്ന് വിലയിരുത്തി. അതിന്റെ 28-ാം ഖണ്ഡികയിൽ, ഉപവകുപ്പുകൾ (എ), (ബി), (സി) എന്നിവ പ്രകാരം വിനിയോഗിക്കുന്നതിനുള്ള അധികാരം ഭരണഘടന നൽകുന്ന പ്രത്യേകവും അസാധാരണവുമായ അധികാരങ്ങൾ ആയതിനാൽ പിരിച്ചുവിടൽ പിഴ ചുമത്തുന്നതിനുള്ള കാരണങ്ങൾ അറിയിക്കാനുള്ള അധികാരം അച്ചടക്ക അതോറിറ്റിയുടെ ഒരു ബാധ്യതയുമില്ല.

15. ഖണ്ഡിക 30-ൽ, ഇത് ഇങ്ങനെയായിരുന്നു: -

"**30.** ഭരണഘടനയുടെ കൽപ്പനയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, സംസ്ഥാനത്തിന്റെ സുരക്ഷയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട താൽപ്പര്യം കണക്കിലെടുത്ത്, ചാർജ്ജിന്റെ ആശയവിനിമയവും അന്വേഷണവും ഒഴിവാക്കാനാകുമെങ്കിൽ, കുറ്റക്കാരനായ ഉദ്യോഗസ്ഥനെ പിരിച്ചുവിടൽ എന്ന തീവ്രമായ ശിക്ഷ എന്തിനാണ് ചുമത്തുന്നത് എന്നതിൽ എത്തിച്ചേരാനുള്ള കാരണങ്ങൾ അതേ കാരണങ്ങളാൽ ആശയവിനിമയം നടത്തേണ്ട ആവശ്യമില്ല. അതിനാൽ, ഹൈക്കോടതിയുടെ അപവദിത ഉത്തരവ് ന്യായമല്ല."

16. സി.സി.എ റൂൾസിലെ റൂൾ 16 ലെ ക്ലോസ് (iii) പ്രകാരമുള്ള വ്യവസ്ഥകൾ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം പരിശോധിച്ചതിന് ശേഷം, സെൻട്രൽ അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്റീവ് ട്രിബ്യൂണലും ഹൈക്കോടതിയും ഒരേസമയം കണ്ടെത്തിയതുപോലെ, പ്രസ്തുത വ്യവസ്ഥ ഭാഷ സമാനമല്ലെങ്കിലും ഫലത്തിൽ ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ ആർട്ടിക്കിൾ 311 (2) ലെ രണ്ടാമത്തെ വ്യവസ്ഥയിലെ ക്ലോസ്(സി) പുനർനിർമ്മിക്കുന്ന ഒരു സേവന ചട്ടമാണെന്ന് ഞങ്ങൾ ഇതിനകം കണ്ടെത്തി. റൂൾ 16 (iii) ആർട്ടിക്കിൾ 311 (2) ലെ രണ്ടാമത്തെ വ്യവസ്ഥയുടെ ക്ലോസ് (സി) യുടെ അതേ വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ചാണ് എന്ന കാര്യത്തിൽ അപ്പീൽവാദിക്ക് തർക്കമില്ലെന്നും ഞങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ചു. ഒരിക്കൽ അങ്ങനെ കണ്ടെത്തിയാൽ, **തുളസിറാം പട്ടേൽ മുതൽപേർ** (മേൽപരാമർശം) എന്ന കേസിൽ സ്ഥിരമാക്കിയ സ്ഥാനത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഒരു സംശയവും ഉണ്ടാകില്ല, അത് തുടർന്നുള്ള തീരുമാനങ്ങളിൽ ആവർത്തിച്ചു, സ്വാഭാവിക നീതിയുടെ തത്വങ്ങൾ പാലിക്കുന്നത്, കുറ്റപത്രം നൽകിയ ശേഷം അന്വേഷണം നടത്തുകയും ആ ആരോപണങ്ങളിൽ

സർക്കാർ ഉദ്യോഗസ്ഥന് വാദം കേൾക്കുകയും ചെയ്യുക, മുകളിൽ പറഞ്ഞ മൂന്ന് പ്രധാന പിഴകളിൽ ഏതെങ്കിലും ചുമത്താൻ നിർദ്ദേശിച്ചാൽ സി.സി.എ നിയമങ്ങളുടെ റൂൾ 16 (iii) പ്രകാരമുള്ള അധികാരം അഭ്യർത്ഥിക്കുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്നു. ഈ കേസിന്റെ വസ്തുതാപരമായ പശ്ചാത്തലത്തെ പരാമർശിച്ച് മേൽപ്പറഞ്ഞ തീരുമാനങ്ങളിൽ നിന്ന് ഇപ്രകാരം വെളിപ്പെടുത്തിയ നിയമത്തിന്റെ സ്ഥാനം മനസ്സിൽ വെച്ചുകൊണ്ട്, സി.സി.എ നിയമങ്ങളുടെ ക്ലോസ് (iii) റൂൾ 16 പ്രകാരമുള്ള അധികാരത്തിന്റെ അപേക്ഷയിൽ അന്വേഷണം നടത്താതെ തന്നെ സർവീസിൽ നിന്ന് നീക്കം ചെയ്യുന്നതിനെതിരായ അപ്പീലിന്റെ വെല്ലുവിളിയുടെ കാര്യത്തിൽ ജുഡീഷ്യൽ റിവ്യൂ ആവശ്യപ്പെടണോ വേണ്ടയോ എന്ന് ഞങ്ങൾ പരിഗണിക്കും.

17. സി.സി.എ നിയമങ്ങളുടെ റൂൾ 16-ന്റെ അഭ്യർത്ഥന ക്ലോസ് (iii) പ്രകാരം അന്വേഷണം നടത്താതെ പുറപ്പെടുവിച്ച പിരിച്ചുവിടൽ ഉത്തരവ് ശരിവച്ചതിൽ ട്രൈബ്യൂണലിനും ഹൈക്കോടതിക്കും പിഴവ് സംഭവിച്ചുവെന്ന് വാദിക്കാൻ അപ്പീൽവാദിക്കു വേണ്ടി ഹാജരായ മുതിർന്ന അഭിഭാഷകനായ ശ്രീ ഗോപാൽ ശങ്കരനാരായണൻ പലവിധ വാദങ്ങൾ ഉന്നയിച്ചു. ഇന്ത്യൻ ഗവൺമെന്റിന്റെ അണ്ടർ സെക്രട്ടറി, സിസിഎ ചട്ടങ്ങളിലെ ആർട്ടിക്കിൾ 11-ന് കീഴിലുള്ള ചാർജ്ജുകളും കുറ്റപ്പെടുത്തൽ പ്രസ്താവനയും സഹിതം ഒരു മെമ്മോറാണ്ടം 19.12.2003-ന് അപ്പീൽവാദിക്കു സമർപ്പിച്ചുവെന്നത് മുതിർന്ന അഭിഭാഷകന്റെ വാദമാണ്. വകുപ്പുതല അന്വേഷണം നടത്തുന്നതിനു 19.12.2003-ന്, ഇന്ത്യാ ഗവൺമെന്റിന്റെ അണ്ടർ സെക്രട്ടറി, സി.സി.എ ചട്ടങ്ങളിലെ ആർട്ടിക്കിൾ 11-ന് കീഴിലുള്ള ചാർജ്ജുകളും കുറ്റപ്പെടുത്തൽ പ്രസ്താവനയും സഹിതം ഒരു മെമ്മോറാണ്ടം സമർപ്പിച്ചു

(i) 01.09.2003 മുതൽ അനുമതിയില്ലാതെ പോസ്റ്റ്-ഡോക്ടറൽ ഗവേഷണം നടത്തുന്നതിന് രാജ്യം വിടുന്നതിന് അനധികൃത അഭാവം

(ii) 2003 ജൂലൈ മാസത്തിൽ AIAA പ്രൊപ്പൽഷൻ കോൺഫറൻസ്, യു.എസ്.എയിൽ നടന്ന ഒരു സാങ്കേതിക പ്രബന്ധം, മുൻകൂർ അനുമതിയോ അധികാരമോ ഇല്ലാതെ സഹ-രചയിതാക്കളിൽ ഒരാളായി ഒരു വിദേശിയെ ആദ്യ രചയിതാവായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുക. അപ്പീൽവാദി പ്രാഥമിക ഹിയറിംഗിൽ പങ്കെടുക്കുകയും തുടർന്ന് വിഷയം എക്സ്പാർട്ടിയായി തുടരുകയും തുടർന്ന് അന്വേഷണ റിപ്പോർട്ട് അദ്ദേഹത്തിന് നൽകുകയും അതിന്റെ പകർപ്പ് യൂണിയൻ പബ്ലിക് സർവീസ് കമ്മീഷനും അഭിപ്രായങ്ങൾക്കായി കൈമാറുകയും ചെയ്തുവെന്നാണ് വാദം. എന്നാൽ പ്രസ്തുത നടപടികൾ അതിന്റെ യുക്തിസഹമായ അവസാനത്തിലെത്തിയിരുന്നില്ല. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, അത് അന്തിമമാക്കാതെ തന്നെ, അധിക ആക്ഷേപത്തിൽ കൂടുതൽ ചാർജ്ജ് ഇഷ്യൂ ചെയ്യേണ്ടതുണ്ടെങ്കിൽ, സിസിഎ ചട്ടങ്ങളിലെ റൂൾ 16 ലെ ക്ലോസ് (iii) പ്രകാരം അന്വേഷണം നടത്താതെ സർവീസിൽ നിന്നു പിരിച്ചുവിടാനുള്ള അധികാരം ഉപയോഗിച്ച് പെട്ടെന്ന് ഒരു കുറുക്കുവഴി സ്വീകരിച്ചു. ഇത്, അപ്പീൽവാദിയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ, നിയമത്തിൽ അനുവദനീയമല്ല, അതിനാൽ, ട്രിബ്യൂണലിന്റെയും പിന്നീട് ഹൈക്കോടതിയുടെയും പിരിച്ചുവിടൽ ഉത്തരവിലെ ഇടപെടൽ നിലനിർത്താൻ കഴിയില്ല. സിസിഎ ചട്ടങ്ങളിലെ റൂൾ 16 (iii) പ്രകാരം അന്വേഷണം നടത്താൻ തീരുമാനിച്ചതിന് ശേഷം അന്വേഷണം നടത്തുന്നത് ഉചിതമല്ലെന്ന വാദവും ന്യായമാണ്. 11.08.2007 ലെ പിരിച്ചുവിടൽ ഉത്തരവിൽ സംസ്ഥാനത്തിന്റെ സുരക്ഷ മുൻനിർത്തി അന്വേഷണം നടത്തുന്നത് അഭികാമ്യമല്ലെന്ന രാഷ്ട്രപതിയുടെ സംതൃപ്തി മുഖവിലക്കെടുത്തില്ല എന്ന വാദവും ഉണ്ട്. കേസുകളുടെ രേഖകൾ

ട്രൈബ്യൂണലിന് മുമ്പാകെ വച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, സിസിഎ ചട്ടങ്ങളിലെ റൂൾ 16 (iii) പ്രകാരം ഒരു ഓർഡർ പാസാക്കുന്നതിന് ആവശ്യമായ സംതൃപ്തിയുടെ ജുഡീഷ്യൽ അവലോകനം നടത്താൻ അതിന്റെ അധികാരപരിധി വിനിയോഗിച്ചിട്ടില്ലെന്നതാണ് മറ്റൊരു വാദം. പ്രസ്തുത വിഷയം ഹൈക്കോടതിക്ക് മുമ്പാകെ വാദിച്ചെങ്കിലും ആ വശം പരിശോധിക്കുന്നതിൽ ഹൈക്കോടതിയും പരാജയപ്പെട്ടുവെന്ന് വാദിക്കുന്നു.

18. ഒരു അന്വേഷണവും നടത്താതെ അപ്പീൽവാദിയെ സർവീസിൽ നിന്ന് പിരിച്ചുവിടുന്നതിനുള്ള സി.സി.എ നിയമങ്ങളിലെ റൂൾ 16 (iii) പ്രകാരമുള്ള അധികാരം ആവശ്യപ്പെടുന്നതിലേക്ക് നയിച്ച സാഹചര്യങ്ങളെ സെൻട്രൽ അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്റീവ് ട്രിബ്യൂണലും ഹൈക്കോടതിയും ശരിയായി അഭിനന്ദിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് എതിർകക്ഷി നമ്പർ 1 മുതൽ 4 വരെയുള്ളവരുടെ അഭിഭാഷകനായ ശ്രീ ശൈലേഷ് മഡിയാൽ സമർപ്പിച്ചു. 19.12.2003 ലെ മെമ്മോറാണ്ടം പ്രകാരം സിസിഎ ചട്ടങ്ങളിലെ റൂൾ 11 പ്രകാരം അച്ചടക്കനടപടികൾ ആരംഭിച്ചതിനാൽ, ഇരട്ട നിർദ്ദിഷ്ട ചാർജുകൾക്കായി (മുമ്പ് ഇവിടെ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നു) അന്വേഷണം നടത്താനുള്ള അപാകതയുണ്ടാകില്ല എന്നുള്ള അപ്പീൽവാദിയുടെ വാദങ്ങൾ സമർപ്പിക്കുന്നു. 11.08.2007 ലെ ഉത്തരവ് പ്രകാരം അദ്ദേഹത്തെ സർവീസിൽ നിന്ന് പിരിച്ചുവിടാനുള്ള സി.സി.എ ചട്ടങ്ങളിലെ റൂൾ 16 (iii) പ്രകാരമുള്ള അധികാരം അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു കാരണമായി നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു, ഇത് ഒരു ഷോർട്ട് കട്ട് നീക്കമാണെന്നും, ഈ കേസിൽ ലഭിച്ച സാഹചര്യങ്ങളിൽ തർക്കമില്ലാത്ത വസ്തുതകൾ കണക്കിലെടുത്ത് ഇത് തീർത്തും സുസ്ഥിരമല്ല. സി.സി.എ റൂൾസിലെ റൂൾ 11 പ്രകാരം 19.12.2003 ലെ മെമ്മോറാണ്ടം ആരംഭിച്ച നടപടികളും സി.സി.എ ചട്ടങ്ങളിലെ റൂൾ 16 (iii) പ്രകാരം അപ്പീൽവാദിയെ

പിരിച്ചുവിടുന്നതിൽ കലാശിച്ച നടപടികളും വ്യത്യസ്തമാണെന്ന് സമർപ്പിക്കുന്നു. ചട്ടം 11 പ്രകാരം ആരംഭിച്ച നടപടികളിൽ, അന്വേഷണം നടത്തുകയും, സ്വാഭാവിക നീതിയുടെ തത്വങ്ങൾ പാലിച്ചുകൊണ്ട്, അപ്പീൽവാദിയ്ക്ക് ന്യായമായ അവസരം നൽകുകയും ചെയ്തു. എന്നിരുന്നാലും, ഗുരുതരമായ സ്വഭാവത്തിന്റെ മറ്റ് ലംഘനങ്ങൾ പിന്നീട് വെളിച്ചത്തുവന്നു, തന്ത്രപരമായി പ്രാധാന്യമുള്ള ഒരു സ്ഥാപനമായ ഐഎസ്ആർഒയിലെ എല്ലാ ശാസ്ത്രജ്ഞരും/എഞ്ചിനീയർമാരും പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന സവിശേഷ ഗുണങ്ങളായ അപ്പീൽവാദിയുടെ സമഗ്രത, സത്യസന്ധത, വിശ്വാസ്യത എന്നിവയെക്കുറിച്ച് ഗുരുതരമായ സംശയം ജനിപ്പിച്ചു. 1 മുതൽ 4 വരെയുള്ള പ്രതികൾക്ക് വേണ്ടി ഈ കോടതി മുമ്പാകെ സമർപ്പിച്ച എതിർ സത്യവാങ്മൂലത്തിൽ, ഇനിപ്പറയുന്ന പ്രസക്തമായ വസ്തുതകൾ കണക്കിലെടുത്താണ്, സി.സി.എ ചട്ടങ്ങളിലെ റൂൾ 16 (iii) പ്രകാരമുള്ള അധികാരം അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നത്. സി.സി.എ നിയമങ്ങളുടെ റൂൾ 11-ന് കീഴിലുള്ള അനുബന്ധ ചാർജ് ഷീറ്റ്, ഇനിപ്പറയുന്നവ:-

(i) കൊറിയൻ അധികാരികൾ അദ്ദേഹത്തിന് രണ്ട് വർഷത്തോളം അഭയം നൽകിയ രീതി,

(ii) വിരുദ്ധമായ ഉത്തരവുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും അവരുമായുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ തുടർന്നുള്ള സമ്പർക്കങ്ങളും ഇടപെടലുകളും,

(iii) ഇമിഗ്രേഷൻ അധികാരികൾ പോലീസിനും അന്താരാഷ്ട്ര വിമാനത്താവള അധികാരികൾക്കും പുറപ്പെടുവിച്ച ലുക്ക് ഔട്ട് നോട്ടീസ് അവഗണിച്ച് അയാൾ രാജ്യം വിടാൻ ഉപയോഗിച്ച രീതി,

(iv) ഐഎസ്ആർഒയുടെ നിർണ്ണായകമായ റോക്കറ്റ് സാങ്കേതിക വിദ്യകളോട് അദ്ദേഹം കൂടുതൽ ഇടപെടുന്നത് ഗുരുതരമായ സങ്കീർണതകൾ ഉണ്ടാക്കും, കൂടാതെ

19. തന്ത്രപരമായി പ്രാധാന്യമുള്ള ഒരു സ്ഥാപനം യായ ഐഎസ്ആർഒയ്ക്ക്, പ്രത്യേകിച്ച് സംസ്ഥാനത്തിന്റെ സുരക്ഷയുടെ കോണിൽ, അതിന്റെ ജീവനക്കാർക്ക് അനുമതിയില്ലാതെ വിദേശത്തേക്ക് പോകാനും അവിടെ അസൈൻമെന്റുകൾ/ ഗവേഷണങ്ങൾ നടത്താനും അനുവാദമില്ല. VSSC/ISRO യുടെ ഉത്തരവാദിത്തമുള്ള ശാസ്ത്രജ്ഞൻ/എഞ്ചിനീയർ എന്ന നിലയിൽ, പെരുമാറ്റ ചട്ടങ്ങൾ പാലിക്കാൻ അപ്പീൽവാദി ബാധ്യസ്ഥനായിരുന്നു, ലംഘനം ഗുരുതരവും സംസ്ഥാനത്തിന്റെ സുരക്ഷയെ ബാധിക്കാൻ സാധ്യതയുള്ളതും ആയിരിക്കുമ്പോൾ, അത് ഉചിതം മാത്രമല്ല, അനിവാര്യമായും സി.സി.എ നിയമങ്ങളുടെ റൂൾ 16 (iii) പ്രകാരമുള്ള നടപടി ക്ഷണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഒരു വിഷയത്തിൽ വിദേശ സ്ഥാപനവുമായി അപ്പീൽവാദിയ്ക്ക് അനധികൃതമായി ബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു, അത് എതിർകക്ഷി സ്ഥാപനം യിലെ തന്ത്രപരമായ ഗവേഷണ വികസന വിഷയമാണ്, അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ രാജ്യത്തിന്റെ റോക്കറ്ററിയും ഉത്കർഷേച്ഛ നിറഞ്ഞ ലോഞ്ച് വെഹിക്കിൾ പ്രോഗ്രാമുകളും പുരോഗമിക്കുകയും സുപ്രധാന വിവരങ്ങൾ അനധികൃത വിദേശികൾക്ക് വെളിപ്പെടുത്തുന്നത് സംശയാസ്പദമായ സാഹചര്യവുമാണ്. ഏജൻസികൾ രൂപീകരിച്ചത് സംസ്ഥാനത്തിന്റെ സുരക്ഷയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ആശങ്കാജനകമാണ്. അത്തരം എല്ലാ വാദങ്ങളും എടുത്ത്, സിസിഎ ചട്ടങ്ങളിലെ റൂൾ 16 (iii) പ്രകാരം അപ്പീൽ വാദിയെ സർവീസിൽ നിന്ന് പിരിച്ചുവിടാനുള്ള അധികാരം ആദ്യം ജുഡീഷ്യൽ അവലോകനത്തിന് വിധേയമാക്കിയെന്ന് എതിർകക്ഷി നമ്പർ 1 മുതൽ 4 വരെ ഹാജരായ അഭിഭാഷകൻ സമർപ്പിച്ചു. ട്രിബ്യൂണലിലൂടെയും പിന്നീട് ഹൈക്കോടതിയിലൂടെയും,

അതിനാൽ, ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ ആർട്ടിക്കിൾ 136 പ്രകാരം കൂടുതൽ ജുഡീഷ്യൽ പുനരവലോകനം നടത്താനുള്ള അധികാരം നിർബന്ധമാക്കുന്നതിന് അപ്പീൽവാദിയ്ക്ക് ഒരു കേസും ഉണ്ടാക്കിയിട്ടില്ല. അതിനാൽ, അപ്പീൽ തള്ളാൻ ബാധ്യസ്ഥമാണെന്ന് സമർപ്പിച്ചു.

20. വിഷയം കൂടുതൽ പരിശോധിക്കുന്നതിന് മുമ്പ്, തന്നെക്കുറിച്ചുള്ള അപ്പീൽവാദിയുടെ സ്വന്തം അനുമാനം പരാമർശിക്കുന്നത് ഉചിതമാണ്. നാസ ശാസ്ത്രജ്ഞന് തുല്യമായി തെളിയിക്കപ്പെട്ട യോഗ്യതകളുള്ള റോക്കറ്റ് പ്രൊപ്പൽഷനിൽ സ്പെഷ്യലൈസേഷനുള്ള ഉയർന്ന പ്രൊഫൈൽ ശാസ്ത്രജ്ഞനാണ് അദ്ദേഹം. ബഹിരാകാശ പദ്ധതിയിൽ താൻ രണ്ടാമനല്ലെന്നും ഐഎസ്ആർഒയുടെ ചെയർമാനാകാനുള്ള എല്ലാ സാധ്യതകളും ഉണ്ടെന്നും ഉടൻ പ്രാബല്യത്തിൽ വരുന്ന ഐഎസ്ആർഒ ചെയർമാൻ സ്ഥാനത്തേക്ക് ഏറ്റവും അനുയോജ്യമായ സ്ഥാനാർത്ഥിയാണെന്നും അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിച്ചു.

21. അങ്ങനെ, ഇന്ത്യാ ഗവൺമെന്റിന്റെ ബഹിരാകാശ വകുപ്പിന് കീഴിലുള്ള വളരെ സെൻസിറ്റീവും തന്ത്രപരവുമായ ഗവേഷണ വികസന സ്ഥാപനമായ ഐഎസ്ആർഒയിലെ ഉന്നത ശാസ്ത്രജ്ഞനാണ് താനെന്ന് അപ്പീൽവാദിയ്ക്ക് തന്നെ അറിയാമായിരുന്നു എന്നത് വ്യക്തമാണ്. കോടതിയ്ക്ക് ഒരു ദ്വീപ് ആകാൻ കഴിയില്ലെന്നും ഐഎസ്ആർഒയുമായി ബന്ധമുള്ള ഒരു ശാസ്ത്രജ്ഞന്റെ/എഞ്ചിനീയറുടെ നിർണായക പങ്കിനെയും ഇന്ത്യയുടെ ബഹിരാകാശ ഏജൻസി എന്ന നിലയിൽ ഐഎസ്ആർഒയുടെ പങ്കിനെയും മറക്കാൻ കഴിയില്ലെന്നും ഞങ്ങൾ പരിഗണിക്കുന്നു. വ്യക്തമായും, ഇന്ത്യയ്ക്ക് ബഹിരാകാശത്തിന്റെ നേട്ടങ്ങൾ കൊയ്യാൻ ശാസ്ത്രം, എഞ്ചിനീയറിംഗ്,

സാങ്കേതികവിദ്യ എന്നിവയിൽ അത് ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ, ഈ കേസിൽ ലഭിച്ച പ്രസക്തമായ അനിഷേധ്യവും തർക്കമില്ലാത്തതുമായ വസ്തുതകൾ ഞങ്ങൾ പുറത്തെടുക്കും. ഐഎസ്ആർഒയുടെ തിരുവനന്തപുരത്തെ വിഎസ്എസ്സിയിലെ ശാസ്ത്രജ്ഞൻ/എഞ്ചിനീയറാണ് അപ്പീൽവാദി. ഒരു വർഷത്തേക്ക് വേതനം ലഭിക്കുന്ന അവധിക്ക് അപേക്ഷിച്ച ശേഷം, സേവനത്തിന്റെ ആവശ്യകതയിൽ ലീവ് ശുപാർശ ചെയ്യേണ്ടതില്ലെന്ന് യോഗ്യതയുള്ള അതോറിറ്റി തീരുമാനിച്ചപ്പോൾ, വ്യക്തിപരമായ കാരണങ്ങളാൽ 21.08.2003 മുതൽ 29.08.2003 വരെ ഒമ്പത് ദിവസത്തെ ആർജിത അവധിക്ക് അപേക്ഷിച്ച ശേഷം അദ്ദേഹം ദക്ഷിണ കൊറിയയിലേക്ക് പോയി. ദക്ഷിണ കൊറിയയിൽ എത്തിയപ്പോൾ, 01.09.2003-ലെ ഇമെയിൽ മുഖേന, അപേക്ഷകൻ തന്റെ പോസ്റ്റ്-ഡോക്ടറൽ ഗവേഷണം നടത്തുന്നതിനും ദക്ഷിണ കൊറിയയിൽ ആൻഡോങ്ങിലെ നാഷണൽ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ, മെക്കാനിക്കൽ എഞ്ചിനീയറിംഗ് സ്കൂൾ മേധാവി പ്രൊഫ. എച്ച്.ഡി.കിമ്മിനെ സഹായിക്കുന്നതിനുമായി ദക്ഷിണ കൊറിയയിൽ എത്തിയതിനെക്കുറിച്ച് VSSC-യിലെ തന്റെ ഡിവിഷണൽ മേധാവിയെ അറിയിച്ചു. 18.07.2003-ലെ അപേക്ഷയ്ക്ക് അനുമതി ലഭിച്ചില്ലെങ്കിലും മറ്റൊരു ഇ-മെയിൽ വഴി 01.09.2003 മുതൽ 28.11.2003 വരെ 89 ദിവസത്തെ അവധിക്ക് അപേക്ഷിച്ചു. ലീവ് അനുവദിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് അറിയിച്ചിട്ടും ദക്ഷിണ കൊറിയയിൽ തുടർന്നു. 11.09.2003-ന് മുമ്പ് ഡ്യൂട്ടിക്ക് റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. മേൽപ്പറഞ്ഞ സർവകലാശാലയിൽ ചേരുന്നതിന് ദക്ഷിണ കൊറിയയിലേക്ക് പോകുന്നതിനുമുമ്പ്, യോഗ്യതയുള്ള അധികാരിയുടെ അംഗീകാരം വാങ്ങാതെ 39-ാമത് അമേരിക്കൻ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഓഫ് എയറോനോട്ടിക്സ് ആൻഡ് ആസ്ട്രോനോട്ടിക്സ് (എഐഎഎ) ജോയിന്റ് പ്രൊപ്പൽഷൻ കോൺഫറൻസ്,

യുഎസ്എയിൽ സഹ-രചയിതാക്കളിൽ ഒരാളായ ഒരു വിദേശിയുമായി ആദ്യ രചയിതാവായി ഒരു സാങ്കേതിക പ്രബന്ധം അദ്ദേഹം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്നു എന്നതും ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. 27.03.2004 ന് അദ്ദേഹം വീണ്ടും ഡ്യൂട്ടിയിൽ ചേർന്നെങ്കിലും, തന്റെ വേതനം ലഭിക്കുന്ന അവധിക്കുള്ള അപേക്ഷ അനുവദിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് പൂർണ്ണമായി അറിഞ്ഞെങ്കിലും, 2004 മാർച്ചിൽ അദ്ദേഹം സ്ഥാപനത്തിൽ അറിയിക്കാതെയും അതിന്റെ അനുമതി വാങ്ങാതെയും ദക്ഷിണ കൊറിയയിലേക്ക് പോയി. 18.05.2004 ന് അദ്ദേഹം വീണ്ടും ഡ്യൂട്ടിയിൽ ചേർന്നു, തുടർന്ന് അധികാരികളുടെ അനുമതിയില്ലാതെ 28.05.2004 ന് ദക്ഷിണ കൊറിയയിലേക്ക് മടങ്ങി. മേൽപ്പറഞ്ഞ വസ്തുതാപരമായ വശങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തുന്നത്, യോഗ്യതയുള്ള അധികാരിയുടെ അനുമതിയില്ലാതെ, അപേക്ഷകൻ ദക്ഷിണ കൊറിയയിലേക്ക് പോയി, ദക്ഷിണ കൊറിയയിലെ ആൻഡോംഗ് നാഷണൽ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ ചേരുകയും അസിസ്റ്റന്റ് പ്രൊഫ. ഐഎസ്ആർഒയിലെ തന്ത്രപ്രധാനമായ ഗവേഷണ വികസന വിഷയമായ റോക്കട്ടിയെക്കുറിച്ചുള്ള ഗവേഷണത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. സന്ദർഭോചിതമായ സാഹചര്യത്തിൽ, അനുബന്ധങ്ങൾ P1, P4 എന്നിവ പരാമർശിക്കുന്നത് പ്രസക്തമാണ്. പ്രൊഫ. എച്ച്.ഡി. കിമ്മിൽ നിന്ന് അപ്പീൽവാദിക്കു ലഭിച്ച 28.08.2002-ലെ അനുബന്ധം -P1 ലെറ്റർ, പ്രൊഫ. എച്ച്.ഡി. കിമ്മിന്റെ ലബോറട്ടറിയിലെ ഗവേഷണ പ്രോജക്ടിന്റെ സ്വഭാവം വെളിപ്പെടുത്തും. ഐഎസ്ആർഒയിലെ ഉചിതമായ അധികാരികളുടെ അനുമതിയില്ലാതെ, ദക്ഷിണ കൊറിയയിലെ ആൻഡോങ് നാഷണൽ യൂണിവേഴ്സിറ്റി പോലുള്ള ഏതെങ്കിലും ബാഹ്യ ഏജൻസിയുമായി ഭാവിയിൽ ബന്ധപ്പെടരുത് എന്ന ആവർത്തിച്ചുള്ള ഉപദേശത്തെ അനുബന്ധം -P4 ലെറ്റർ വെളിപ്പെടുത്തും. അത്തരം നിർദ്ദേശങ്ങൾ

അവഗണിച്ചുകൊണ്ട് ആ സർവ്വകലാശാലയുമായുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിരന്തര ഇടപാടുകൾ വെളിപ്പെടുത്താൻ തർക്കമില്ലാത്ത വസ്തുതകൾ സഹായിക്കും. അത്തരം സാഹചര്യങ്ങളിൽ, ഇന്ത്യാ ഗവൺമെന്റിന്റെ ബഹിരാകാശ വകുപ്പിന് കീഴിലുള്ള വളരെ സെൻസിറ്റീവും തന്ത്രപരവുമായ ഗവേഷണ വികസന സ്ഥാപനമായ ഐഎസ്ആർഒയിലെ ഉത്തരവാദിത്തമുള്ള ശാസ്ത്രജ്ഞനാണെന്ന വസ്തുത അവഗണിച്ച്, ഒരു വിദേശ ഏജൻസി/സർവകലാശാലയുമായുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബന്ധം തുടരുന്നതും ഐഎസ്ആർഒയുടെ നിർണ്ണായകമായ റോക്കറ്റ് സാങ്കേതികവിദ്യകളോട് അദ്ദേഹം കൂടുതൽ ഇടപെടുന്നതും ഗുരുതരമായ സങ്കീർണതകൾ സൃഷ്ടിക്കുമെന്ന് സംശയാസ്പദമായും കരുതുന്നു, അത് സംസ്ഥാനത്തിന്റെ സുരക്ഷയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ആശങ്കാജനകമല്ലെന്ന് പറയാനാവില്ല. പ്രത്യേക ബ്രാഞ്ചിലെ അപ്പീൽവാദിയുടെ വൈദഗ്ധ്യവും 1992 മുതൽ ഐ.എസ്.ആർ.ഒ.യുടെ കീഴിലാണ് ജോലി ചെയ്യുന്നതെന്നതും കണക്കിലെടുത്താൽ, ഐ.എസ്.ആർ.ഒ.യിൽ നിന്ന് ഈ വിഷയത്തിൽ അദ്ദേഹം ശേഖരിച്ച അനുഭവസമ്പത്തിനെ സംബന്ധിച്ച് സംശയം വേണ്ട. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ മുൻകൂർ അനുമതിയില്ലാതെ ഒരു വിദേശരാജ്യത്തേക്ക് പോയതും മടങ്ങിവരാനുള്ള ഉപദേശങ്ങളും നിർദ്ദേശങ്ങളും അവഗണിച്ച് വളരെക്കാലം അവിടെ തുടരുകയും റോക്കറ്ററിയെക്കുറിച്ച് ഗവേഷണം നടത്തുന്ന അത്തരം ഒരു വിദേശ സ്ഥാപനം യുമായി/സർവകലാശാലയുമായി സഹവസിക്കുന്നത് തുടരുകയും ചെയ്തതിനാൽ , അദ്ദേഹത്തിന്റെ സത്യസന്ധത, ആത്മാർഥത, വിശ്വാസ്യത, വിധേയത്വം, വിശ്വാസയോഗ്യത എന്നിവയിൽ സംശയം ജനിക്കുന്നതിലും എല്ലാറ്റിനുമുപരിയായി അത്തരം പ്രവൃത്തികൾ സംസ്ഥാനത്തിന്റെ സുരക്ഷയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ആശങ്കാജനകമായ ഒരു വിഷയമായി

കണക്കാക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ എതിർകക്ഷി സ്ഥാപനം ഒരു പിഴവോ തെറ്റോ ചെയ്തതായി പറയാനാവില്ല. എല്ലാറ്റിനുമുപരിയായി അത്തരം പ്രവൃത്തികൾ സംസ്ഥാനത്തിന്റെ സുരക്ഷയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ആശങ്കാജനകമായ ഒരു വിഷയമായി കണക്കാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

22. സി.സി.എ നിയമങ്ങളുടെ റൂൾ 16 (iii) രണ്ട് അനുബന്ധങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നുവെന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ വിശകലന സമീപനം ആവശ്യമില്ല. ഒന്നാമതായി, അത് ആകർഷിക്കുന്നതിന്, "സംസ്ഥാനത്തിന്റെ സുരക്ഷയുടെ താൽപര്യം കണക്കിലെടുത്ത്" സി.സി.എ ചട്ടങ്ങളിൽ നൽകിയിരിക്കുന്ന രീതിയിൽ ഒരു അന്വേഷണവും നടത്തുന്നത് ഉചിതമല്ലെന്ന് രാഷ്ട്രപതിയുടെ സംതൃപ്തി ആവശ്യമാണ്. രണ്ടാമത്തെ അനുബന്ധം കേസിന്റെ സാഹചര്യങ്ങൾ കണക്കിലെടുത്ത് അത് പരിഗണിക്കാനും അതിന് അനുയോജ്യമെന്ന് തോന്നുന്ന ഉത്തരവുകൾ നൽകാനും അച്ചടക്ക അതോറിറ്റിയെ പരിഗണിക്കാൻ പ്രാപ്തമാക്കുന്നു. നിലവിലെ കേസിൽ സിസിഎ റൂൾസിലെ റൂൾ 16 (iii) പ്രകാരം 11.08.2007 ലെ ഉത്തരവിറക്കി സി.സി.എ നിയമങ്ങളിൽ നൽകിയിരിക്കുന്ന രീതിയിൽ ഒരു അന്വേഷണവും നടത്തുന്നത് ഉചിതമല്ലെന്നു കണ്ട് "സംസ്ഥാനത്തിന്റെ സുരക്ഷ മുൻനിർത്തി" രാഷ്ട്രപതിയുടെ തൃപ്തിയെത്തുടർന്ന് അന്വേഷണം നടത്താതെ 01.09.2003 മുതൽ അപ്പീൽവാദിയെ സർവീസിൽ നിന്ന് പിരിച്ചുവിട്ടു. അതുകൊണ്ട്, "സംസ്ഥാനത്തിന്റെ സുരക്ഷ മുൻനിർത്തി" ഒരു അന്വേഷണവും നടത്തുന്നത് ഉചിതമല്ലെന്ന സംതൃപ്തിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള അന്വേഷണത്തിൽ നിന്ന് വിട്ടുനിൽക്കുന്നത് ഇടപെടൽ ക്ഷണിച്ചുവരുത്തുന്നുണ്ടോ എന്നതാണ് ആദ്യത്തെ ചോദ്യം. അതിന്റെ ഉത്തരത്തിന് വിധേയമായി, പിരിച്ചുവിടൽ ഉത്തരവ് ഇടപെടൽ ക്ഷണിച്ചു വരുത്തുന്നുണ്ടോ എന്ന ചോദ്യം പരിശോധിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

23. തുളസിറാം പട്ടേലിന്റെ കേസിൽ (മേൽപരാമർശം) ഭരണഘടനാ ബെഞ്ചിന്റെ തീരുമാനത്തിന്റെ ഖണ്ഡിക 126 ൽ , റെയിൽവേ സെർവന്റ്സിന്റെ റൂൾ 14, എന്ന സിസിഎ ചട്ടങ്ങളിലെ റൂൾ 16 (iii) ന് സമാനമായ വ്യവസ്ഥ പരിഗണിക്കുമ്പോൾ, ഭരണഘടനാ ബെഞ്ച് ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ ആർട്ടിക്കിൾ 311 (2) ന്റെ രണ്ടാമത്തെ വ്യവസ്ഥ കണക്കിലെടുക്കാതെ റൂൾ 14-ൽ തന്നെ ഒതുക്കി പ്രശ്നം പരിഗണിച്ചതിൽ പിശക് കണ്ടെത്തി. അധികാര വിനിയോഗം എല്ലായ്പ്പോഴും അത്തരം അധികാരത്തിന്റെ സ്രോതസ്സിലേക്ക് പരാമർശിക്കാവുന്നതാണെന്നും അതിനോട് ചേർന്ന് പരിഗണിക്കേണ്ടതാണെന്നും നിരീക്ഷിച്ചതിന് ശേഷം അത്തരം സാഹചര്യങ്ങളിൽ, ഒരു അന്വേഷണത്തിന് വിനിയോഗിക്കാനുള്ള അധികാരത്തിന്റെ ഉറവിടം ആർട്ടിക്കിൾ 311(2)-ലെ രണ്ടാമത്തെ വ്യവസ്ഥയിൽ നിന്ന് ഉരുത്തിരിഞ്ഞതാണെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. പ്രസ്തുത നിരീക്ഷണം മനസ്സിൽ വെച്ചുകൊണ്ട്, ഹൈക്കോടതി കൂടുതൽ ജുഡീഷ്യൽ അവലോകനത്തിന് വിധേയമാക്കിയ അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്റീവ് ട്രിബ്യൂണൽ പുറപ്പെടുവിച്ച ഉത്തരവ് ഞങ്ങൾ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം പരിഗണിച്ചു. ട്രിബ്യൂണലിന്റെ ഉത്തരവ് പരിശോധിച്ചാൽ, ട്രിബ്യൂണൽ ചോദ്യം പരിഗണിച്ചത് സി.സി.എ ചട്ടങ്ങളിലെ റൂൾ 16 (iii)ൽ മാത്രം ഒതുക്കാതെ, ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ ആർട്ടിക്കിൾ 311 (ii) വരെയുള്ള രണ്ടാമത്തെ വ്യവസ്ഥയിൽ നിന്ന് അധികാരത്തിന്റെ ഉറവിടം കൂടി കണക്കിലെടുത്താണെന്ന് വെളിപ്പെടുത്താൻ ഞങ്ങൾക്ക് യാതൊരു മടിയുമില്ല. വ്യക്തമായും, സിസിഎ ചട്ടങ്ങൾ പ്രകാരം നൽകിയിട്ടുള്ള ഒരു അന്വേഷണം നടത്തുന്നത് ഉചിതമാണോ എന്ന ചോദ്യം പരിഗണിക്കേണ്ടതുണ്ട്, കൂടാതെ "സംസ്ഥാന സുരക്ഷയുടെ താൽപ്പര്യം" അടിസ്ഥാനമാക്കി അതിന്റെ പര്യാപ്തതയോ അപര്യാപ്തതയോ സംബന്ധിച്ച സംതൃപ്തി നേടേണ്ടതുണ്ട്. 'സംസ്ഥാനത്തിന്റെ സുരക്ഷ' എന്ന

പ്രയോഗത്തിന്റെ അർത്ഥവും വ്യാപ്തിയും ഇളസിറാം പട്ടേലിന്റെ കേസിൽ (മേൽപരാമർശം) ഭരണഘടനാ ബെഞ്ച് പരിഗണിച്ചു. "ക്രമസമാധാനം", "പൊതു സമാധാനം", "സംസ്ഥാനത്തിന്റെ സുരക്ഷ" എന്നീ പദപ്രയോഗങ്ങൾ വിവിധ നിയമങ്ങളിൽ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതായി നിരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടു. "പൊതു സമാധാനത്തെ" ബാധിക്കുന്ന സാഹചര്യങ്ങൾ "ക്രമസമാധാനത്തെ" ബാധിക്കുന്നതിനേക്കാൾ ഗുരുതരവും "സംസ്ഥാനത്തിന്റെ സുരക്ഷയെ" ബാധിക്കുന്ന സാഹചര്യങ്ങൾ "പൊതു സമാധാനത്തെ" ബാധിക്കുന്നതിനേക്കാൾ ഗുരുതരവുമാണ്. അതിനാൽ, ഈ സാഹചര്യങ്ങളിലെല്ലാം "സംസ്ഥാന സുരക്ഷയെ" ബാധിക്കുന്നവയാണ് ഏറ്റവും ഗുരുതരമായതെന്ന് നിരീക്ഷിക്കുകയും അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. "സംസ്ഥാനത്തിന്റെ സുരക്ഷ" എന്ന പ്രയോഗം മുഴുവൻ രാജ്യത്തിന്റെയും അല്ലെങ്കിൽ ഒരു സംസ്ഥാനത്തിന്റെ മുഴുവൻ സുരക്ഷയെ അർത്ഥമാക്കുന്നില്ല, അതിൽ സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ഭാഗത്തിന്റെ സുരക്ഷയും ഉൾപ്പെടുന്നു. കൂടാതെ, സംസ്ഥാന രഹസ്യങ്ങളോ പ്രതിരോധ ഉൽപ്പാദനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വിവരങ്ങളോ നമ്മുടെ രാജ്യത്തിനോട് വിരോധമുള്ളതോ അല്ലാത്തതോ ആയ മറ്റ് രാജ്യങ്ങൾക്ക് കൈമാറുന്നത് അല്ലെങ്കിൽ തീവ്രവാദികളുമായുള്ള രഹസ്യ ബന്ധം പോലെയുള്ള വിവിധ മാർഗങ്ങൾ "സംസ്ഥാനത്തിന്റെ സുരക്ഷ" യെ ബാധിക്കുമെന്ന് അഭിപ്രായമുണ്ട്. "സംസ്ഥാനത്തിന്റെ സുരക്ഷയെ" ബാധിക്കാവുന്ന വിവിധ മാർഗങ്ങൾ എണ്ണുന്നത് ബുദ്ധിമുട്ടാണെന്നും "സംസ്ഥാനത്തിന്റെ സുരക്ഷ" എങ്ങനെ ബാധിക്കുമെന്നത് ഇറന്നതോ രഹസ്യമായോ ആയിരിക്കാമെന്നും വാദിച്ചു. ഇളസിറാം പട്ടേലിന്റെ കേസിന്റെ (മേൽപരാമർശം) ഖണ്ഡിക 142-ൽ ഇത് തുടർന്നു:

"**142.** ക്ലോസ് (സി)യിലെ ചോദ്യം സംസ്ഥാനത്തിന്റെ സുരക്ഷയെ ബാധിച്ചിട്ടുണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്നതല്ല, ക്ലോസ് (സി)യിൽ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന പദപ്രയോഗം "സംസ്ഥാനത്തിന്റെ സുരക്ഷയുടെ താൽപ്പര്യത്തിലാണ്." സംസ്ഥാനത്തിന്റെ സുരക്ഷയുടെ താൽപ്പര്യത്തെ യഥാർത്ഥ പ്രവൃത്തികളാൽ ബാധിക്കാം അല്ലെങ്കിൽ അത്തരം പ്രവൃത്തികൾ നടക്കാനുള്ള സാധ്യത പോലും ബാധിക്കാം, കൂടാതെ, (സി) വകുപ്പ് പ്രകാരം ആവശ്യപ്പെടുന്നത് സംസ്ഥാനത്തിന്റെ സുരക്ഷയുടെ താൽപ്പര്യത്തെ ബാധിച്ചതോ ഇനി ബാധിക്കാൻ സാധ്യതയുള്ളതോ എന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചു രാഷ്ട്രപതിയുടെയോ ഗവർണറുടെയോ സംതൃപ്തിയല്ല, എന്നാൽ സംസ്ഥാനത്തിന്റെ സുരക്ഷയുടെ താൽപ്പര്യാർത്ഥം, ആർട്ടിക്കിൾ 311 (2) വിഭാവനം ചെയ്യുന്ന ഒരു അന്വേഷണം നടത്തുന്നത് ഉചിതമല്ലെന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ സംതൃപ്തിയാണ്. രാഷ്ട്രപതിയുടെ സംതൃപ്തി അല്ലെങ്കിൽ ഗവർണറുടെ സംതൃപ്തി നിർബന്ധമായും, സംസ്ഥാനത്തിന്റെ സുരക്ഷയെ മുൻനിർത്തി ഒരു അന്വേഷണം നടത്തുന്നതിന്റെ ഔചിത്യമോ അനൗചിത്യമോ സംബന്ധിച്ചാവണം.

(ഊന്നൽ ചേർത്തത്)

24. ഈ കേസിൽ ലഭിച്ച "സംസ്ഥാനത്തിന്റെ സുരക്ഷയെ മുൻനിർത്തി ഒരു അന്വേഷണം നടത്തുന്നതിന്റെ ഔചിത്യമോ അപര്യാപ്തതയോ സംബന്ധിച്ച ചോദ്യം പരിഗണിക്കുന്നതിന് പ്രസക്തമായ അനിഷേധ്യവും തർക്കമില്ലാത്തതുമായ വസ്തുതകൾ ഞങ്ങൾ ഇതിനകം ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. "രേഖയിലുള്ള സാമഗ്രികളിൽ നിന്ന് അനുമാനിക്കാവുന്ന സാഹചര്യങ്ങൾ കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, "സംസ്ഥാനത്തിന്റെ സുരക്ഷ മുൻനിർത്തി" അന്വേഷണം നടത്തുന്നത് ഉചിതമല്ലെന്ന സംതൃപ്തി ഒരു കാര്യവുമില്ലാതെയാണ് എത്തിച്ചേർന്നതെന്ന്

കരുതാൻ ഞങ്ങൾ ഒരു കാരണവും കണ്ടെത്തുന്നില്ല. "സംസ്ഥാനത്തിന്റെ സുരക്ഷ മുൻനിർത്തി" അന്വേഷണം നടത്തുന്നത് ഉചിതമല്ലെന്ന സംതൃപ്തിയിൽ എത്തിച്ചേരാൻ കഴിയുന്ന സാമഗ്രികളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ "സംസ്ഥാനത്തിന്റെ സുരക്ഷയുടെ" താൽപ്പര്യത്തിൽ അന്വേഷണം നടത്തുന്നത് ഉചിതമല്ലെന്ന സാഹചര്യങ്ങൾ ലഭ്യമാകുമ്പോൾ, "സംസ്ഥാനത്തിന്റെ സുരക്ഷയുടെ" താൽപ്പര്യത്തിൽ അന്വേഷണം നടത്തുന്നത് ഉചിതമല്ലെന്ന തീരുമാനത്തെ കുറിച്ച് കൂടുതൽ സൂക്ഷ്മപരിശോധന ആവശ്യമില്ല, പകരം, കൂടുതൽ ജുഡീഷ്യൽ അവലോകനത്തിന് വിധേയമാക്കുന്നത് യോഗ്യമല്ല. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, അത്തരം സാഹചര്യങ്ങളിൽ, സാമഗ്രികളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ രാഷ്ട്രപതിയുടെ ആത്മനിഷ്ഠമായ സംതൃപ്തിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അന്വേഷണത്തിൽ എത്തിച്ചേർന്നതിനാൽ, അന്വേഷണത്തിൽ നിന്ന് വിട്ടുനിൽക്കാനുള്ള ഉചിതതയോ അപര്യാപ്തതയോ സംബന്ധിച്ച് കോടതിക്ക് വിധിക്കാൻ കഴിയില്ല. മേൽപ്പറഞ്ഞ സാഹചര്യത്തിൽ, മേൽപ്പറഞ്ഞ വിഷയത്തിൽ ട്രിബ്യൂണലിന്റെയും പിന്നീട് ഹൈക്കോടതിയുടെയും ഭാഗത്തുനിന്നുള്ള വിവേചനത്തിൽ ഇടപെടാൻ ഞങ്ങൾ ഒരു കാരണവും കണ്ടെത്തുന്നില്ല.

25. മേൽപ്പറഞ്ഞ നിഗമനം, പിരിച്ചുവിടൽ ഉത്തരവിൽ ഇടപെടാത്തതിൽ എന്തെങ്കിലും ഇടപെടൽ ആവശ്യമാണോ എന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള അടുത്ത ചോദ്യത്തിലേക്ക് നമ്മെ കൊണ്ടുപോകും. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ, 01.09.2003 മുതലുള്ള പിരിച്ചുവിടൽ ഉത്തരവിന് നൽകിയ മുൻകാലപ്രാബല്യത്തിൽ ടൈബ്യൂണൽ ഇടപെട്ടു എന്നത് ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. ഇത് അന്തിമമായിത്തീർന്നു, പിരിച്ചുവിടൽ ഉത്തരവിന്റെ തീയതി മുതൽ അതിന്റെ ഫലത്തിന്റെ തീയതി പരിഷ്കരിച്ചുകൊണ്ട് എതിർകക്ഷി സ്ഥാപനം ഇത് പ്രാബല്യത്തിൽ വരുത്തി.

മേൽപ്പറഞ്ഞ ചോദ്യം പരിഗണിക്കുമ്പോൾ, തുളസിറാം പട്ടേലിന്റെ കേസിൽ (മേൽപരാമർശം) ഭരണഘടനാ ബെഞ്ചിന്റെ വിധി വീണ്ടും പരാമർശിക്കുന്നത് പ്രസക്തമാണ്. അത്തരത്തിലുള്ള ഒരു ഉത്തരവ് ദുരുദ്ദേശ്യത്തിന്റെ പേരിലോ അല്ലെങ്കിൽ പൂർണ്ണമായും ബാഹ്യമായ കാരണങ്ങളെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയോ ചോദ്യം ചെയ്യപെടുമെന്ന് കരുതപ്പെട്ടിരുന്നുവെങ്കിലും, നിലവിലുള്ള സാഹചര്യത്തിൽ, പിരിച്ചുവിടൽ ഉത്തരവ് ആരും ചോദ്യം ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നത് ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. മേല്പറഞ്ഞ ചോദ്യം പരിഗണിക്കുമ്പോൾ തുളസിറാം പട്ടേലിന്റെ കേസിലെ ഭരണഘടനാ ബെഞ്ചിന്റെ തീരുമാനം വീണ്ടും പരാമർശിക്കണം. അത്തരത്തിലുള്ള ഒരു ഉത്തരവ് ദുരുദ്ദേശ്യത്തിന്റെ പേരിലോ അല്ലെങ്കിൽ പൂർണ്ണമായും ബാഹ്യമായ കാരണങ്ങളെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയോ ചോദ്യം ചെയ്യപെടുമെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെട്ടെങ്കിലും, നിലവിലെ കേസിൽ പിരിച്ചുവിടൽ ഉത്തരവ് അത്തരം അടിസ്ഥാനങ്ങളിൽ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടില്ല. തുളസിറാം പട്ടേലിന്റെ കേസിലെ (മേൽപരാമർശം) തീരുമാനപ്രകാരം അന്വേഷണത്തിൽ നിന്ന് വിട്ടുനിൽക്കാൻ ഒരിക്കൽ അത്തരമൊരു അധികാരം ലഭിക്കുമ്പോൾ, കുറ്റക്കാരനായ ഒരു ജീവനക്കാരന് എന്ത് പിഴയാണ് ചുമത്തേണ്ടത് എന്ന പരിഗണന എക്സ്-പാർട്ടി ആയിരിക്കണം. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, ആ ചോദ്യത്തിന് കേൾക്കാനുള്ള അവസരം നൽകേണ്ടതില്ല. ഇങ്ങനെ അഭിപ്രായപ്പെട്ട ശേഷം തുളസിറാം പട്ടേലിന്റെ കേസിലെ (മേൽപരാമർശം) ഖണ്ഡിക 114-ൽ, ഏത് ശിക്ഷയാണ് നൽകേണ്ടതെന്ന കാര്യത്തിൽ തീരുമാനത്തിലെത്താൻ ടി.ആർ.ചെല്ലപ്പന്റെ കേസിൽ (മേൽപരാമർശം) നൽകിയിട്ടുള്ള വിവിധ ഘടകങ്ങൾ പരിഗണിക്കണം. പിന്നെ, ടി.ആർ.ചെല്ലപ്പന്റെ കേസിനെ(മേൽപരാമർശം) അടിസ്ഥാനമാക്കി ഈ കാര്യത്തിൽ

കണക്കിലെടുക്കേണ്ട അത്തരം ഘടകങ്ങൾ എന്തൊക്കെയാണ് എന്നതാണ് ചോദ്യം. ടി ആർ ചെല്ലപ്പന്റെ കേസിലെ (മേൽപരാമർശം) തീരുമാനം പരിശോധിച്ചാൽ, ഒരു പ്രത്യേക കേസിന്റെ വസ്തുതകളിലും സാഹചര്യങ്ങളിലും കുറ്റക്കാരനായ ജീവനക്കാരന് എന്ത് പിഴ ചുമത്തണം എന്ന ചോദ്യം തീരുമാനിക്കുമ്പോൾ അച്ചടക്ക അധികാരി കുറ്റക്കാരനായ ജീവനക്കാരന്റെ മുഴുവൻ പെരുമാറ്റവും, അയാൾ ചെയ്ത ദുഷ്പെരുമാറ്റത്തിന്റെ ഗൗരവവും, അയാളുടെ ദുഷ്പ്രവൃത്തി ഭരണത്തിൽ ഉണ്ടാക്കുന്ന ആഘാതവും കൂടാതെ വേറെ ഗൗരവം കുറഞ്ഞ സാഹചര്യമോ പരിഹരിക്കപ്പെടാവുന്ന സവിശേഷതകളോ കണക്കിലെടുക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഇത്തരം വശങ്ങൾ ടൈബ്യൂണൽ പരിശോധിച്ചു. ISRO-യിലെ ഒരു ശാസ്ത്രജ്ഞൻ/എഞ്ചിനീയർ എന്ന നിലയിലും ഇന്ത്യയുടെ ബഹിരാകാശ ഏജൻസി എന്ന നിലയിൽ ISRO-യുടെ പങ്ക് സംബന്ധിച്ചും അപ്പീൽവാദിയുടെ ഭാഗത്തുനിന്നുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളും വീഴ്ചകളും ഞങ്ങൾ ഇവിടെ പരാമർശിച്ചിട്ടുണ്ട്. എതിർ സത്യവാങ്മൂലത്തിൽ വിശദീകരിച്ചിരിക്കുന്നത് പോലെ കേസിൽ ലഭിച്ച വസ്തുതകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അപ്പീൽവാദിയുടെ കേവലം അനധികൃതമായ അസാന്നിധ്യം മാത്രമല്ല, ഈ കേസിൽ ലഭിച്ച വസ്തുതകൾ കണക്കിലെടുത്ത്, അപ്പീൽവാദിയുടെ സമഗ്രത, സത്യസന്ധത, വിശ്വാസ്യത, വിധേയത്വം, വിശ്വാസയോഗ്യത എന്നിവയിൽ സംശയം ഉന്നയിക്കുന്നതിൽ സ്ഥാപനം തികച്ചും ന്യായീകരിക്കപ്പെടുന്നു. കൂടാതെ വിദേശ സ്ഥാപനവുമായുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനധികൃത ബന്ധം, പ്രത്യേകിച്ച് സ്ഥാപനം യിലെ തന്ത്രപരമായ ഗവേഷണ വികസന വിഷയമായ പ്രൊപ്പൽഷൻ മേഖലയിൽ, രാജ്യത്തിന്റെ റോക്കറ്ററിയും അതിമോഹമായ വിക്ഷേപണ വാഹന പരിപാടികളും അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാണെന്നും സംസ്ഥാനത്തിന്റെ സുരക്ഷയെ

സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ആശങ്കാജനകമായ വിഷയമായിരുന്നു. സെൻസിറ്റീവും തന്ത്രപ്രധാനവുമായ ഒരു സ്ഥാപനത്തിലെ ശാസ്ത്രജ്ഞനിൽ നിന്ന് ഇത്തരം പ്രവൃത്തികൾ/നടപടികൾ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ/സംഭവിക്കുമ്പോൾ, സർവീസിൽ നിന്ന് പിരിച്ചുവിടാനുള്ള തീരുമാനം നിയമവിരുദ്ധമോ തീർത്തും അനാവശ്യമോ ആണെന്ന് പറയാനാവില്ല. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, ട്രിബ്യൂണലിന്റെ ഉത്തരവിനെതിരായ ചോദ്യം ചെയ്യൽ തള്ളിക്കൊണ്ട് ഹൈക്കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച വിധി ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ 136-ാം അനുച്ഛേദം പ്രകാരമുള്ള അധികാരം വിനിയോഗിച്ചുകൊണ്ട് ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള ഇടപെടൽ ആവശ്യപെടുന്നുവെന്ന് കരുതാൻ ഞങ്ങൾ ഒരു കാരണവും കണ്ടെത്തുന്നില്ല. അതിനാൽ, അപ്പീൽ പരാജയപ്പെടണം, എന്നിരുന്നാലും, ഒരു കോടതിച്ചെലവും കൂടാതെ അപ്രകാരം ആയത് നിരസിക്കുന്നു.

.....J.

(എം.ആർ. ഷാ)

.....J.

(സി.ടി. രവികുമാർ)

ന്യൂ ഡെൽഹി;

മെയ് 12, 2023

<u>ബാദ്ധ്യതാ നിരാകരണം:</u> പ്രാദേശിക ഭാഷയിൽ വിവർത്തനം ചെയ്ത വിധിന്യായം വ്യവഹാരിയുടെ ഭാഷയിൽ മനസ്സിലാക്കുന്നതിനുള്ള നിയന്ത്രിത ഉപയോഗത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്; മറ്റേതെങ്കിലും ആവശ്യങ്ങൾക്കായി അത് ഉപയോഗിക്കാവുന്നതല്ല. എല്ലാവിധ പ്രായോഗികവും ഔദ്യോഗികവുമായ ആവശ്യങ്ങൾക്ക് വിധിന്യായങ്ങളുടെ ഇംഗ്ലീഷ് പതിപ്പാണ് ആധികാരികം, അത് എല്ലാ ആവശ്യങ്ങളും നടപ്പാക്കുന്നതിനും നടപ്പിലാക്കുന്നതിനും ആധികാരികമായി തുടരുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.